

વિષય-પરિચય.

૧ હૃદય-રંગ.	... વેલચંદ ધનજી ...	... ૧૨૧
૨ શ્રી ભક્તામર સ્તોત્રનો ગુજરાતી... કાવ્યાનુવાદ.	ડૉ. ભગવાનદાસ મનમુખભાઈ ...	૧૨૩
૩ શ્રી તીર્થંકરચરિત્ર.	... મુનિશ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ. ૧૨૬	
૪ અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા	... મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ. ૧૩૧	
૫ જૈનોની સંઘ સ્થિતિ.	... ભોગીલાલ પેથાપુરી. ...	૧૩૫
૬ મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ ...	... વિકૃલદાસ મૂ. શાહ... ...	૧૩૯
૭ શ્રી કેસરીયાજી તીર્થ સંબંધી... ..		૧૪૧
૮ મુંબઈમાં સરતા ભાડાની ચાલીઓની જરૂરીયાત.		૧૪૨
૯ વર્તમાન સમાચાર.		૧૪૧
૧૦ સ્વીકાર અને સમાલોચના.		૧૪૪

॥ શ્રી વસુદેવહિણિડ પ્રથમખણ્ડમ્ ॥

દ્વિતીય અંશઃ વીજો ભાગ.

સંપાદકો તથા સંશોધકો—મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ.

આ બીજા અંશમાં આઠમાથી અઠાવીશમા સુધી ૨૧ લંબકો આવેલા છે. જે ૧૦૪૮૦ શ્લોકોમાં પૂર્ણ થાય છે.

આ પ્રથમ ખંડનો, તથા કર્તા મહાત્માનો પરિચય અને આ ગ્રંથ કેટલો ઉચ્ચ કોટીનો છે, પરિશ્રિષ્ટોને લગતો વિશેષ પરિચય, પ્રસ્તાવના, વિષયાનુક્રમ, કોષ આદિ સાથે હવે પછી પ્રકટ થતા ત્રીજા ભાગમાં આપવામાં આવશે. આ ગ્રંથ જૈનોના પ્રાચીનમાં પ્રાચીન કથા-સાહિત્યમાંનું એક અણુમોલું રતન છે. કિમત રૂ. ૩-૮-૦ સાડા ત્રણ રૂપિયા (પોસ્ટેજ જીરું) રાખવામાં આવેલ છે. ઇતિહાસિક પ્રાચીનમાં પ્રાચીન કથાસાહિત્યના આ ગ્રંથનું ગુજરાતી ભાષામાં ભાષાંતર કરાવી પ્રકટ કરવા આ સભાની ઇચ્છા હોવાથી, આર્થિક સહાયની જરૂર છે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

ભાવનગર—આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.

ॐ

श्री

ॐ

आत्मानन्द प्रकाश.

॥ वन्दे वीरम् ॥

बाह्यविषयव्यामोदमपहाय रत्नत्रयसर्वस्वभूते आत्मज्ञाने प्रयति-
तव्यम्, यदाहुर्बाह्या अपि—“ आत्मा रे श्रोतव्यो मन्तव्यो निदि-
ध्यासितव्य ” इति । आत्मज्ञानं च नात्मनः कर्मभूतस्य पृथक् कि-
ञ्चित्, अपि त्वात्मनश्चिद्रूपस्य स्वसंवेदनमेव मृग्यते, नातोऽन्यदात्मज्ञानं
नाम, एवं दर्शनचारित्र्ये अपि नात्मनो भिन्ने । एवं च चिद्रूपोऽयं
ज्ञानाद्याख्याभिरभिधीयते । ननु विषयान्तरव्युदासेन किमित्यात्मज्ञान-
मेव मृग्यते ? विषयान्तरज्ञानमेव ह्यज्ञानरूपं दुःखं छिन्यात् । नैवम्,
सर्वविषयेभ्य आत्मन एव प्रधानत्वात्, तस्यैव कर्मनिबन्धनशरीर-
परिग्रहे दुःखितत्वात्, कर्मक्षये च सिद्धस्वरूपत्वात् ॥

योगशास्त्र स्वोपज्ञविवरण-श्री हेमचन्द्रसूरि.

ॐ

ॐ

पुस्तक ३० { वीर सं. २४९९. पोष. आत्म सं. ३७. { अंक ६ द्वो.

हृदय-रंग.

(१)

श्री सत्यज्ञे सभज्जवा,

सत्संगने आहो ! सदा;

इणतणी लालय रहित,

सभ्यगू भागी शोधो ! सर्वदा.

(२)

तेवी न रीते आत्म वा,

परमात्मने पहिचानवा;

हृदम उधम ! सरल आवे,

भागी अनुगात्री थवा.

नोटः—१. ज्ञान, दर्शन, चारित्र्य आत्मिक लक्ष्मी.

૧૨૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(૩)

ચંચળ હૃદયને સ્થિર કરવા,
સાધ્ય સુંદર કેળવો !
દયા-દમન-દાનની સેવના,
આદર્શ રૂપે મેળવો !

(૪)

ભાવો ! અહર્નિશ ભાવના,
ભવવારિધિ તરવા મિથે;
મરજી રહે ના અન્ય સાત્વિક,
“ મુક્તિ ” મેળવવા વિષે.

(૫)

રત્નકીતણી કિંમત નિરંતર,
આંકવી ! અન્તરવડે;
ઉપજાડી શુદ્ધ પવિત્ર તે-તે,
સરલતાથી સાંપડે !

(૬)

જનામી બનાવો ! કામ સુંદર,
ટેક તેવી રાખીને;
મધુરોમનોજ સુસ્વાદ અન્તર,
આત્મનો આસ્વાદીને.

(વેલચંદ ધનજી.)

— ❦ —

૨. શુદ્ધ વર્તન. ૩. રૂઢી-રીવાજ પ્રથા. ૪-ખાસ વખાણવા લાયક.

શ્રીભક્તામરકાવ્યાનુવાદ.

૧૨૩

॥ ૐ ॥

શ્રી માનતુંગાચાર્યપ્રણીત શ્રીભક્તામરસ્તોત્રનો

ગુજરાતી કાવ્યાનુવાદ.

—❖❖❖—

અનુવાદકર્તા—૬૦ ભગવાનદાસ મનઃસુખભાઈ મહેતા

એમ. બી. બી. એસ.

—❖❖❖—

—: મંગલાચરણ :-

—: શિખરિણી ::—

સુરો ભક્તોકેશ મુકુટમણિના કાંતિગણના,
 પ્રકાશી* વર્તે જે દલક સઘળા પાપ-†તમનાં;
 યુગાદે આલંબી ભજવલ પડંતા જનતણા,
 નમી સમ્યક્ એવા ચરણદ્વય તે શ્રી જિનતણા. ૧

અથા વાકત્ત્વોના† અવગમચક્રી ઉદ્ભૂત થતી,
 મતિ જેની એવા નિપુણ વિબુધોના‡ અધિપતિ;
 સ્તવાયા જે ચારૂ જગચિતહરાસંસ્તવ વડે,
 જિનેદા આદિ તે સ્તવીશ આહુઆ હું પણ ખરે! (યુગ્મ) ૨

આત્મલઘુતા નિવેદન.

સુરો અર્થે જેની ચરણપીઠ એવા પ્રભુ મહા!
 મતિ ના તોયે હું સ્તુતિમતિ ધરું નિર્લજ્જ અહા!

* પ્રણામ કરી રહેલા ભક્ત દેવતાઓના મુકુટમણિની કાંતિને જે પ્રકાશિત કરે છે, અને પાપરૂપ અંધકારને જે ઉડાવી દે છે એવા તથા યુગની આદિમાં ભવજલમાં પડતાં જનોને આલંબનરૂપ એવા જિનચરણને નમન કરીને.

† પાપરૂપ અંધકાર, ‡ જોષ, જ્ઞાન. ‡ દેવોના અધિપતિ ઈશ્વર.

† અથા વાક્યમયના વિજ્ઞાનથી જેની શુદ્ધિ ઉત્પન્ન થઈ છે એવા નિપુણ દેવેન્દ્રોદાર જે ઉત્તમ સ્તોત્રોવડે સ્તવાયા છે.

૧૨૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રહેલું નીરે તે શશધર પ્રતિબિંબ ધરવા,
શશિશુ†† વિના ઇચ્છે અપર સહસા કોણ નર વા ? ૩

શશિ જેવા ચારુ તુજ ગુણગણો ૧ગુણજલધિ !
કહેવા શક્ત કયો સુરગુરૂ સમોચે વરભાત ?
થયા ઘઉંધુરા જ્યાં મગરગણ કલપાંત પવને,
પયોધિ એવો કયો ભુજર્થો તરવા શક્ત ભવને ? ૪

તહારી ભક્તિની પ્રેરણા.

તથાપ એવો હું મુનીશ ! તુજ ભક્તિવશ થતાં,
પ્રવર્ત્યો છું તહારં સ્તવન કરવા શક્તિ ન છતાં;
ન વિચારી શક્તિ હરિણ નહિ શું પ્રીતિ ધરીને,
શશિશુની રક્ષાથે ૫પશુપતિ પ્રતિ ધાય* ધસીને ? ૫

પ્રભો ! અદ્યપશ્રુતી શ્રુતધરતણા હાસ્યપદને,
કરે ભક્તિ તહારી બલથર્કો જ વાચાલ મુજને;
ઠહૂકે કોકિલા સુમધુર કમધુ માસમહિં જે,
ફેડા આમ્રોકેરા કળિનિકર કાળે જ અહિં તે. ૬

સ્તુતિ માહાત્મ્ય.

જેવોનું આંધેલું ૭દુરિત ભવની સંતતિ મહીં,
સ્તુતિદ્વારા તહારી ક્ષણમહિં જ પામે ક્ષય અહીં;
અહો ! લોકવ્યાપી જ્યમ ભ્રમરવત્ કૃષ્ણ સઘળું,
નિશાનું અંધારું રવિકિરણથી શીઘ્ર ટળતું. ૭

ગણી એવું સ્વામી ! સ્તવન તુજ હું અદ્યપમતિથી,
છતાં પ્રારંભાચે પ્રભુ ! તુજ પ્રભાવે સુરૌતિથી;

૧ આલક. †† પાણીમાં પડેલા ચંદ્ર પ્રતિબિંબને પકડવાને આલક વિના બીજો કોણ ઇચ્છે ? પોતાને આલકની ઉપમા આપી કવિ અત્રે પોતાની લઘુતા પ્રદર્શિત કરે છે.

૧ ગુણોના સમુદ્ર, ૨ બૃહસ્પતિ, દેવોનો ગુરૂ, ૩ ઉદ્ધત, તોફાની, ૪ અચ્યુ, આલક, ૫ સિંહ. ૬ ચૈત્ર કે વૈશાખ માસ ૭ પાપ. ૮ રાત્રિ.

* પોતાનું સામર્થ્ય વિચાર્યા વિના હરિણ શું પોતાના અચ્યાની રક્ષા કરવા અર્થે સિંહ સામે ધસી જતું નથી ? તેમ કવિ પણ કહે છે કે મારામાં સામર્થ્ય નથી છતાં હું તહારી સ્તુતિ કરવા તત્પર થયો છું.

શ્રીભક્તામરકાવ્યાનુવાદ.

૧૨૫

હરી લેશે આ તો નહીં જ મનહું સંતજનનું,
દૌશે મોતી* જેવું કમલદલમાં પિન્દુ જલનું.

૮

નામમાત્રથી પાતક ટળે.

રહો દૂરે તહાઈ સ્તવન સઘળા દાપહીન રે !
હણે તહારી વાર્તા પણ જગતના સૌ દુરિત રે !
રહો દૂરે ભાનુ ! તદ્દપિ તસ કાંતિ જ જગમાં,
કરે છે વિકાસી કમલગણને પદ્મસરમાં.

૯

‘ જિનને ભજતાં જિન આપ બને ’

અતિ ના ‘ અદ્ભુત’,—ભુવનભૂષણ હે, ભૂતપતિ !
જનો ભૂમાં તહાઈ સ્તવન કરતાં ભૂતગુણથી;
બને તહારા જેવા,—જગતમહિં શું તે થકો ? ખરું !
સ્વ આશ્રિતોને જે સ્વ સમ ન કરે વિભૂતિવડે.

૧૦

તને દીઠા પછી બીજે આંખ ન ઠરે.

અનિમેષે^૨ જેવા ઉચિત તમને જોઇ જગમાં,
ન પામે ઝસંતુષ્ટિ જનનયન તો અન્ય સ્થળમાં,
પૌને ક્ષીરાણ્વિના* શશિકર સમાકાંત^૫ પયને,
કિયો ઇચ્છે પીવા જલનિધિ તણા ક્ષાર જલને ?

૧૧

—ચાલુ

૧ આશ્ચર્યકારક, નવાઇ જેવું. ૨ એકીટસે જેવા યોગ્ય. ૩ સંતોષ ૪ ક્ષીર-સમુદ્રના. ૫ રમણીય, સુંદર.

* કમલપત્રમાં રહેલું જલપિન્દુ મોતી જેવું દેખાય છે, તે કમલદળનો પ્રભાવ છે; તેમ આ સ્તવન પણ સતપુરૂષોના મનનું હરણ કરશે તેમાં તહારો જ પ્રભાવ છે.

† “ ભૂંગી ઇલિકાને ચટકાવે, તે ભૂંગી જગ જેવે રે ”—શ્રીમાન આનંદધ્વનજી
“ જિન થઇ જિનને આરાધે, તે સહી જિનવર હોવ રે ”

જે જિનને ભજે તે જિન થાય. અત્રે ભકિતભરથી નિર્ભર ભક્ત કવિ ભગ-વાનને ઉપાલંબથી કહે છે કે —“ જગતમાં જે પોતાના આશ્રયે આવેલાને વૈભવ-વડે પોતાના જેવો જ ન કરી દે તેનું શું કામ છે ? ” તાત્પર્યાર્થ એ છે કે જે પ્રભુને ભજે તે પ્રભુ જેવો થાય જ થાય.

૧૨૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અગિયાર અંગમાં નિરૂપણ કરેલ-
શ્રીતીર્થંકરચરિત્ર,

શ્રી જ્ઞાતાસુત્ર.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૦૪ થી શરૂ)

તે કાળે અને તે સમયે કુરુ-નામે દેશ હતો. હસ્તિનાપુર નામે નગરમાં અદ્વીનશત્રુ નામે રાજા હતો, યાવત્ વિચરે છે.

ત્યાં મિથિલામાં કુંભરાજનો પુત્ર પ્રભાવતીનો આત્મજ મદ્લિકુમારીનો નાનો ભાઈ મદ્લિહિન્ન નામે કુમાર, યાવત્....યુવરાજ થએલ હતો. ત્યારબાદ મદ્લિહિન્ન કુમાર અન્ય દિવસે કૌટુંબિક પુરૂષોને બોલાવે છે. બોલાવીને કહે છે કે તમે જાઓ મારા પ્રમદ વનમાં (ગૃહોદ્યાનમાં) એક મોટી ચિત્રસભા કરો. અનેક યાવત્....આજ્ઞા પાછી આપે છે. ત્યારબાદ તે મદ્લિહિન્ન ચિતારા મંડળને બોલાવે છે. બોલાવીને આ પ્રમાણે કહે છે-હૈ દેવાનુપ્રિયો ! તમે ચિત્ર સભામાં હાવ ભાવ, વિલાસ અને બિજ્જોક (સ્ત્રીઓનાં રીસામણાં વિગેરે) ના ચિત્રામણો કરો, ચિત્રામણ કરીને યાવત્....આજ્ઞા પાછી આપો. ત્યારે તે ચિતારાની મંડળી “ તેમ હો ” કહેતાં સાંભળે છે, સાંભળીને જ્યાં પોતાના ઘરો છે ત્યાં આવે છે. આવીને પીછી અને રંગ દ્યે છે, લઈને જ્યાં ચિત્રસભા છે ત્યાં જઈને પ્રવેશે છે, પ્રવેશીને ભૂમિભાગને (હીવાલોને) સાફ કરે છે. ભૂમિભાગને લીસો બનાવે છે (તૈયાર કરે) તૈયાર કરીને ચિત્રસભામાં હાવભાવ યાવત્....ચિતરવા લાગ્યા.

તેમાં એક ચિતારાને આ પ્રમાણે ચિત્રામણશક્તિ પ્રાપ્ત થઈ હતી-મળી હતી.ત્યારે બાબુથી પરિણત હતી કે-તે કૌમ્બ પણ પશુ, પક્ષિ કે મનુષ્યના એક અવયવને પણ જોવે તેના અવયવપણે તેનું સંપૂર્ણ શરીર ચિતરી શકે ત્યારે ચિતારાનો પુત્ર પડદામાં રહેલ મદ્લિકુમારીના પગના અંગુઠાને જાળીએથી જુએ છે, ત્યારે તે ચિતારાને આ પ્રમાણે વિચાર થયો યાવત્....તો પછી મારે ખરેખર મદ્લિકુમારીનું પગના અંગુઠા પ્રમાણે સરખું યાવત્....શુભવાળું ચિત્ર બતાવવું જોઈએ. એમ વિચાર છે, વિચારીને ભૂમિભાગ તૈયાર કરે છે, તૈયાર કરીને મદ્લિકુમારીને પણ પર્ગના અંગુઠા પ્રમાણે યાવત્....ચિતરે છે.

ત્યારે ચિતારામંડળ ચિત્રસભામાં યાવત્....હાવભાવોને ચિતરે છે. ચિતરીને જ્યાં મદ્લિહિન્નકુમાર છે ત્યાં આવે છે યાવત્....એ આજ્ઞા પાછી આપે છે. ત્યારે મદ્લિહિન્નકુમાર ચિતારામંડળને સત્કારે છે, સત્કારીને ઘણું જીવિતને યોગ્ય ખુશી દાન દે છે, દઈને વિસર્જન કરે છે.

શ્રીતીર્થંકરચરિત્ર.

૧૨૭

ત્યારબાદ એકદિન મહાદિનકુમાર સ્નાન કરીને અંતઃપુરપરિવારથી વીંટા-એલો અંબધાત્રીની સાથે જ્યાં ચિત્રસભા છે ત્યાં આવે છે. આવીને ચિત્રસભામાં પેશે છે. હાવભાવ, વિલાસ અને બિખેરોકથી ભરેલા ચિત્રોને જોતો જોતો જ્યાં વિદેહની શ્રેષ્ઠરાજકન્યા મહિકુમારીનું અનૂરૂપ ચિત્ર છે. ત્યાં જાય છે. ત્યારે તે મહાદિનકુમાર ત્યાં વિદેહની શ્રેષ્ઠરાજકન્યા મહિકુમારીના ચિત્રને દેખે છે. દેખીને મહાદિનકુમારને આ રીતનો—આ પ્રકારનો માનસિક વિચાર આવતો....થયો. “ આ વિદેહની શ્રેષ્ઠરાજકન્યા મહિકુમારી છે. ” એમ વિચારી મહાદિન લજ્જિત વ્રીડિત શરમાળ બની ધીમે ધીમે પાછો હટો છે ત્યારે અંબધાત્રી મહાદિનકુમારને પાછો હટતો દેખીને કહે છે હે પુત્ર ! તું શા માટે લજ્જિત વ્રીડિત શરમાઈ બની ધીમે ધીમે પાછો હટો છે ?

ત્યારે તે મહાદિનકુમાર અંબધાત્રીને એ પ્રમાણે કહે છે—હે માતા ! ગુરૂ અને દેવ સમાન પૂજનીય જેની મર્યાદા સાચવવી પડે તેવી મારી મોટી બેન મારી ચિતારાએ બનાવેલ ચિત્રશાળામાં પ્રવેશ કરે તે ઠીક નથી. ત્યારે અંબધાત્રી મહાદિનકુમારને કહે છે હે પુત્ર એ મહિકુમારી નથી પણ તે ચિતારાએ ચિતરેલ વિદેહની શ્રેષ્ઠરાજકન્યા મહિકુમારીનું તદનુરૂપ ચિત્રામણ છે. ત્યારે અંબધાત્રીનો આ અર્થ સાંભળીને મહાદિનકુમાર ક્રોધિત બને છે અને કહે છે—અરે ચિતારો કેવો છે ! જે અપ્રાર્થિતપાર્થક (મરવાને ઇચ્છતો) આવતો....(લજ) રહિત કે જેણે મારી દેવગુરૂ સમી મોટી બહેનનું આવતું....ચિત્ર દોયું છે ! એમ ચિંતવીને તે ચિતારાનો વધ કરતા હુકમ કરે છે.

ત્યારે ચિતારાનું મંડળ આ વાત સાંભળીને જ્યાં મહાદિનકુમાર છે ત્યાં આવે છે. આવીને બે હાથ જોડીને આવતો....વધાવે છે. વધાવીને આ પ્રમાણે કહે છે—હે સ્વામીનું તે ચિતારાને આ પ્રકારની ચિતરવાની લખિય મળી છે, પ્રાપ્ત થઈ છે -પરિણમી છે, કે જે મનુષ્ય કે આવતો....બનાવી શકે તો હે સ્વામીનું ! તમે તે ચિતારાને વધનો દંડ ન કરો, પરંતુ હે સ્વામિનું ! તમે તે ચિતારાને બીજો કોઈ તેવો જ દંડ આપો ત્યારે તે મહાદિનકુમાર તે ચિતારાના સંડાસક (અંશુઠો) કપાવે છે....છેદાવે છે અને દેશપારનો હુકમ કરે છે.

ત્યારબાદ તે ચિતારો મહાદિનનો દેશપારનો હુકમ મળવાથી સામાનમાત્ર ઉપકરણ વિગેરે લઈને મિથિલાનગરીથી નીકળે છે વિદેહ દેશના મધ્યમધ્યમાં થઈને જ્યાં હસ્તિનાપુર નગર છે, જ્યાં કુરૂદેશ છે, જ્યાં અદિત્યશત્રુ રાજા છે ત્યાં આવે છે. આવીને સરસામાન રાખીને ચિત્રનું પાટીયું તૈયાર કરે છે તૈયાર કરીને પગના અંશુઠા પ્રમાણે વિદેહની શ્રેષ્ઠરાજકન્યા મહિકુમારીનું ચિત્ર દોરે છે. તેને કાળમાં છુપાવે છે, સંતાડીને અતિમુદ્દયવાન આવતો ભેટણું લે છે....લઈને હસ્તિના-

૧૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પુર મધ્યમધ્યમાં જ્યાં અદિત્યશત્રુ રાજ છે ત્યાં આવે છે. આવીને હાથ જોડી યાવત....વધાવે છે. વધાવીને ભેટણું ધરે છે, ભેટણું ધરીને (કહે છે)

હે સ્વામીનું ખરેખર હું મિથિલા રાજધાનીથી કુંભરાજના પુત્ર, પ્રભાવતી રાણીના આત્મજ મહાદિત્યકુમારનો હૃદયારનો હુકમ મળવાથી જલ્દી અહિં આવ્યો છું તે હે સ્વામિનું ! હું ઇચ્છું છું કે તમારા હાથની છાયાથી પરિગ્રહિત યાવત...રહું

ત્યારે તે અદિત્યશત્રુરાજ તે ચિતારાના પુત્રને આ પ્રમાણે કહે છે—હે દેવાનુપ્રય ! મહાદિત્યકુમારે શામાટે તને હૃદયારનો હુકમ કર્યો ?

ત્યારે તે ચિતારાનો પુત્ર અદિત્યશત્રુરાજને આ પ્રમાણે કહે છે—હે સ્વામિનું ! એ રીતે ખરેખર એક દિન ક્યારેક મહાદિત્યકુમારે ચિતારામંડળને બોલાવ્યું બોલાવીને આ પ્રમાણે કહ્યું—હે દેવાનુપ્રિયો ! તમે મારી ચિત્રસભાને, તે સર્વ કહેવું યાવત મારા સંકાસકને છેદાવે છે, છેદાવીને દેશપારનો હુકમ કરાવે છે તે હે સ્વામિનું ! એ રીતે ખરેખર મહાદિત્યકુમાર દેશપારનો હુકમ કરે છે

ત્યારબાદ અદિત્યશત્રુરાજ તે ચિતારાને આ પ્રમાણે પૂછે છે. હે દેવાનુપ્રિય ! તે કેવું હતું કે જે તે મહિકુમારીનું અનુરૂપ ચિત્ર જતાવ્યું.

ત્યારે તે ચિતારો ચિત્રપટને કાંબમાંથી કાઢે છે કાઢીને અદિત્યશત્રુની સામે ધરે છે. ધરીને આ પ્રમાણે કહે છે—હે સ્વામિનું ! તે વિદેહની શ્રેષ્ઠરાજકન્યા મહિકુમારીનું તદનુરૂપ ચિત્ર આ છે કે જેમાં તેણીના આકાર લાવેનું આલેખન છે. ખરેખર કોઈ દેવ કે યાવત....વિદેહની શ્રેષ્ઠરાજકન્યા મહિકુમારીનું તદનુરૂપ ચિત્ર દોરવાને શક્તિમાન થઈ શકે તેમ નથી.

ત્યારબાદ આદિત્યશત્રુરાજ ચિત્રથી ઉત્પન્ન થયેલ પ્રેમવડે દૂતને બોલાવે છે. બોલાવીને આ પ્રમાણે કહે છે. તે જ રીતે યાવત....જવાને ઉપડે છે,

તે કાળે અને તે સમયે પંચાલ દેશમાં કાંપિલ્યપુર નગરમાં જિતશત્રુ નામનો રાજ પંચાલનો અધિપતિ હતો. તે જિતશત્રુરાજના અંત:પુરમાં ધારિણી વિગેરે હબ્બર રાણીઓ હતી.

ત્યાં મિથિલામાં ચોકખા નામની પરિવ્રાજિકા ઋગ્વેદ યાવત....નિપુણ હતી. ત્યારે તે ચોકખા પરિવ્રાજિકા મિથિલામાં ઘણા રાજ ઇશ્વર યાવત....સાર્થવાહુ વિગેરેની પાસે દાનધર્મ, શૌચધર્મ અને તીર્થાભિષેકને કહેતી—દાખવતી પડપણા કરતી તથા ઉપદેશતી રહે છે, ત્યારે કોઈક અન્ય દિવસે તે ચોકખા પારવ્રાજિકા ત્રિદંડ કુડી યાવત....ગેરવો વસ્ત્રને લે છે લઇને પરિવ્રાજિકાની સાથે નીકળે છે. નીકળીને ચારે બાજુથી પરિવ્રાજિકાઓથી વીંટાએલી મીથિલા રાજધાનીની વચમાં જ્યાં કુંભરાજનું ભુવન છે, જ્યાં કન્યાઅંત:પુર છે, જ્યાં વિદેહની શ્રેષ્ઠરાજકન્યા મહિકુ-

શ્રીતીથકરચરિત્ર.

૧૨૯

મારી છે. ત્યાં આવે છે. આવીને પાણીથી પવિત્ર દાંભ ઉપર, સામે રાખેલ આસન ઉપર બેસે છે. બેસીને વિદેહની કન્યા મલ્લિકુમારી પાસે દાનધર્મ ચાવત...કહે છે ત્યારે વિદેહી મલ્લિકુમારી ચોક્ષા પરિવ્રાજિકાને આ પ્રમાણે કહે છે (પ્રશ્ન કરે છે) હે ચોક્ષા ! તમારા ધર્મનું મૂળ શું છે ?

ત્યારે તે ચોક્ષા પરિવ્રાજિકા વિદેહી મલ્લિકુમારીને આ પ્રમાણે કહે છે—હે દેવાનુપ્રિયે ! અમારા ધર્મનું મૂળ શૌચ છે.

જેમ આપણું કંઈક અશુદ્ધ થાય તો તેને પાણી કે માટીથી ચાવત... અડચણ વિના સ્વર્ગે જઈશું. ત્યારે મલ્લિકુમારી ચોક્ષા પરિવ્રાજિકાને આ પ્રમાણે કહે છે—હે ચોક્ષા ! જેમ કોઈ પુરૂષ લોહીવાળા કપડાને લોહીથી જ ધોવે તો હે ચોક્ષા ! લોહીમય કપડાને લોહીવડે ધોવામાં કયા પ્રકારની શુદ્ધિ થાય ? એ વાત બરાબર નથી (શુદ્ધિ થતી નથી) હે ચોક્ષા ! એ જ રીતે તમે પ્રાણાતિપાતથી ચાવત...મિથ્યાદર્શનશલ્યથી કોઈ પ્રકારની શુદ્ધિ થવાની નથી જેમ તે રૂધિરમય વસ્ત્રને રૂધિરવડે ધોવામાં શુદ્ધિ થતી નથી.

ત્યારે તે ચોક્ષા પરિવ્રાજિકા મલ્લિકુમારીએ એમ કહેવાથી શંકિતા—કાંક્ષિતા-વિચિકિત્સવાળી અને લેહિત ખુદ્ધવાળી બની રહી. મલ્લિકુમારીના ઉત્તરને ખોટો ઠરાવવા અસમર્થ થતાં મૌન બની ગઈ.

ત્યારે મલ્લિકુમારીની નોકરડીઓ તે ચોક્ષાને હીલણા કરે છે, નિંદે છે. ખીંસે છે, (પાછળથી તિરસ્કારે છે) તિરસ્કારે છે, કેટલીએક કોધિત બનાવે છે, કેટલીક મોઢાને મચકોડે છે, કેટલીક અવાજ કરે છે અને કેટલીક તર્જના કરતી પીડે છે ત્યારબાદ તે ચોક્ષા વૈદેહી-મલ્લિકુમારીની દાસીઓ-ચેટીઓવડે નિંદાતી-હિલના કરાતી, કોધિત ચાવત...ધમધમતી વિદેહની શ્રેષ્ઠરાજકન્યા મલ્લિકુમારી પાસેથી ઉઠે છે, દ્વેષ ધરે છે, આસન લે છે, લઈને કન્યાના અંતઃપુરથી બહાર નીકળીને ગિથિલાથી નીકળે છે. નીકળીને જ્યાં પંચાળદેશ છે, જ્યાં કાંપિલ્ય છે. ઘણા રાજેશ્વર ચાવત....પ્રરૂપણા કરતી રહે છે, ત્યારે તે જીતશત્રુ અન્ય કોઈ દિવસે અંતઃપુર પરિવાર સાથે વિંટાયેલો ચાવત...રહે છે ત્યારબાદ તે ચોક્ષા પરિવ્રાજિકાઓથી વીંટાયેલી જ્યાં જિતશત્રુ રાજાનું ભુવન છે જ્યાં જિતશત્રુ છે ત્યાં આવે છે. આવીને પેસે છે, પેસીને જય-વિજયવડે જિતશત્રુને વધાવે છે. ત્યારે તે જીતશત્રુ આવતી ચોક્ષા પરિવ્રાજિકાને બુએ છે, બેઠીને સિંહાસનથી ઉઠે છે, ઉઠીને ચોક્ષાને સત્કારે છે, સત્કારીને આસનવડે નીમંત્રે છે. ત્યારે તે ચોક્ષા પાણીથી ભીંજાએલ ચાવત...આસન ઉપર બેસે છે. જિતશત્રુ રાજાને, રાજ્યને ચાવત...અંતઃપુરને કુશલ સમાચાર પૂછે છે. ત્યારે તે ચોક્ષા

જિતશત્રુ રાજાને દાનધર્મ યાવત વિચરે છે ત્યારે તે જિતશત્રુ પોતે તથા તેનું અંતઃપુર યાવત....વિસ્મય પામીને ચોકળાને એ પ્રમાણે કહે છે હે દેવાનુપ્રિય ! તમે ઘણાં ગામ-આકારમાં યાવત....ભમે છો, ઘણા રાજા ઇશ્વરના ઘરોમાં પ્રવેશ કરો છો. તો તે કોઈ રાજા વિગેરેનું એવું અંતઃપુર દેખ્યું છે ? કે જેવું મારું અંતઃપુર છે ત્યારે તે ચોકળા પરિવ્રાજિકા જિતશત્રુને જરા હસતી કહે છે—હે દેવાનુપ્રિય ! તું કૂપમંડુક જેવો છે. હે દેવાનુપ્રિય કૂપમંડુક કેમ ?

હે જિતશત્રુ ! જેમ કોઈ કૂપમંડુક હોય ! જે કુવામાં ઉત્પન્ન થઈ ત્યાંજ વધે અને બીજા કુવા, તળાવ, દ્રહ, સરોવર કે સમુદ્રને નહીં જોવાથી એમ માને કે આ કુવો તે જ કુવો છે યાવત....સમુદ્ર છે. ત્યારબાદ તે કુવામાં કોઈ સમુદ્રનો દેડકો આવી પહોંચે ત્યારે તે કુવાનો દેડકો તે સમુદ્રના દેડકાને આ પ્રમાણે પૂછે —કે હે દેવાનુપ્રિય ! તું કોણ છે ? તું અહીં ક્યાંથી જલ્દી આવી પહોંચ્યો ? ત્યારે તે સમુદ્રનો—કુવાના દેડકાને આ રીતે જાહે છે—હું સમુદ્રનો દેડકો છું.

ત્યારે તે કુવાનો દેડકો તે સમુદ્રના દેડકાને આ પ્રમાણે કહે છે દેવાનુપ્રિય ! તે સમુદ્ર કેવડો મોટો છે ? જ્યારે તે સમુદ્રનો દેડકો કુવાના દેડકાને ઉત્તર આપે છે—હે દેવાનુપ્રિય ! સમુદ્ર ઘણો મોટો છે.

ત્યારબાદ તે (કુવાનો) દેડકો પગથી રેખા પાડે છે અને પૂછે છે કે—હે દેવાનુપ્રિય ! સમુદ્ર આવડો મોટો છે ? ના ના તેમ નથી; સમુદ્ર ઘણો મોટો છે. હવે તે કુવાનો દેડકો પૂર્વ તરફથી કુદીને સામે કાંઠે જાય છે અને પૂછે છે—કે હે દેવાનુપ્રિય ! તે સમુદ્ર આટલો વિશાલ છે ? નહીં, નહીં, એમ નથી.

તેમ આ જ રીતે હે જિતશત્રુ ! તું પણ અન્ય અનેક રાજા ઇશ્વર—યાવત....સાર્થવાહ વિગેરેની સ્ત્રી, બેન, પુત્રી કે પુત્રવધૂને નહીં દેખવાથી એમ માને છે કે મારે જેવું અંતઃપુર છે તેવું બીજાને નથી.

ખરેખર હે જિતશત્રુ ! તે મિથિલાનગરમાં કુંભની પુત્રી પ્રભાવતીની આત્મજા મહિકુમારી છે. તે મહિકુમારીરૂપથી યૌવનથી યાવત....એવી છે કે તેવી કોઈ અન્ય દેવકન્યા પણ નથી. એ વિદેહની શ્રેષ્ઠરાજકન્યાના છેદાએલ પગના અંગુઠાની શોભાની લાખમી કળાને પણ તારું અંતઃપુર યોગ્ય નથી એમ કહીને જે દિશાએથી આવી હતી તે દિશામાં (ચોકળા) ચાલી ગઈ.

(ચાલુ)

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

૧૩૧

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

(ઐતિહાસિક દષ્ટિએ.)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૧૨ થી શરૂ)

લે : મુનિ ન્યાયવિજયજી.

આખા પહાડ ઉપર આ મંદિરમાં જ મૂર્તિઓ છે. મૂળનાયક શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની ચમત્કારિક મૂર્તિ છે. મંદિર ખડું જ સુંદર અને રણીયામણું છે હમણા સુંદર રંગોથી વિવિધ પ્રકારના ચિત્રોનું આલેખન થયું છે. (ઝરીયાના શેઠ કાલીદાસભાઈ જસરાજ તરફથી કરાવવામાં આવેલ છે.) બીજી મૂર્તિઓ પણ સુંદર અને પ્રભાવશાલી છે મંદિરને ફરતો કિલ્લો છે જેમાં શ્વેતાંબર જૈનો જ આવી શકે છે. આ મંદિર દિવના ઝઘડાથી તદ્દન મુક્ત છે એટલે વ્યવસ્થા આદિ સારી છે. દરેક શ્વેં શ્રાવકો અહીંથી નાઇ, ઘોષ, પૂજા કરી ખીજે બધે પૂજા કરવા જાય છે. જળ મંદિરથી નીકળી સામે જ શુભગણધરની દેરીએ જવાય છે. હાલમાં ત્યાંથી પાદુકા જળમંદિરમાં લાવીને પધરાવવામાં આવેલ છે. દેરી ખંડિત છે. પ્રથમ પહાડ ઉપર આવવાનો આ સરલ માર્ગ હશે તેમ લાગે છે. ત્યાંથી પાછા જળમંદિર આવી ધર્મનાથપ્રભુ, સુમતિનાથપ્રભુ, શાંતિનાથપ્રભુ, મહાવીરસ્વામી, સુપાર્શ્વનાથ, વિમલનાથ, નેમનાથ અને છેલ્લે પાર્શ્વનાથ પ્રભુની દેરીએ જવું. જળમંદિરથી ૧૫ માઇલ દૂરથી મેઘાડાંબર ટુંક ઉપર શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની દેરી છે.

પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું મંદિર ઉંચી ટેકરી ઉપર આવેલ છે. ૮૦ પગથીયા ચડવા પડે છે. એકતો શિખરજીનો પહાડ ઉંચો છે જ તેમાં આ તેનું ઉંચામાં ઉંચું શિખર છે, દુરથી દેખાતું અને આકાશની સાથે વાતો કરતું હોય તેવું મંદિરનું સફેદ-ઉજવલ શિખર ખરેખર ખડું જ હૃદયકર્ષક લાગે છે. અહીંથી પહાડનો દેખાવ ખડું જ રણીયામણો લાગે છે. આખા પહાડની લગભગ બધી દેરીઓનાં દર્શન થાય છે, નીચે ચોતરફ લીલીછમ-હરીયાળા ભૂમિ નજરે પડે છે, દૂર દૂર ચાના બગીચા દેખાય છે. પાર્શ્વનાથ પ્રભુની ટેકરીની સામે જ શ્રીચંદ્રપ્રભુની ટેકરી છે. એકે અનુક્રમે પૂર્વ અને પશ્ચિમના કિનારે ઉભી છે. આખા પહાડ ઉપર ફરતાં છ માઇલ થાય છે. પાર્શ્વનાથ પ્રભુના મંદિરનો જીર્ણોદ્ધાર કત્તકતાના પ્રસિદ્ધ દાનવીર રાયબદ્રી-દાસજીએ કરાવેલ છે. મંદિરની નીચે ઝોરડીમાં શ્વેં પેઢીના પૂજારી તથા સિપાઇ રહે છે. આ પાર્શ્વનાથજીની ટેકરીનું મંદિર આ પ્રદેશના ઘણા માઇલ સુધી ખડું જ ભક્તિ અને શ્રદ્ધાથી પૂજાય છે. તેના અનેક નામ છે. “ પારનાથમણિમહાદેવ, પારસમણિમહાદેવ, પારશનાથમહાદેવ, પારસનાથબાબા, ભયહરપાર્શ્વનાથ, કાળીયાબાબા આદિ અનેક ઉપનામોથી અહીંની અજૈન પ્રજા પ્રભુને રોજ સંભારે છે, ભક્તિથી નમે છે અને ઉપર જઈ ચરણ ભેટે છે. અમે તો અહીંની પ્રજામાં ત્યાં સુધી સાંભળ્યું છે કે “ જે પારસનાથ નથી ગયો તે માનાના પેટે જન્મે જ નથી ” અર્થાત્ તેનો જન્મ વ્યર્થ ગયો છે. આટલી અટલ શ્રદ્ધા રાખનાર એ પ્રજાના હૃદયમાં કેટલી ભક્તિ અને માન હશે તે કલ્પવું મુશ્કેલ નથી. આ સ્થાને શ્રી આદિનાથ પ્રભુ, વાસુપૂજ્યપ્રભુ, શ્રી નેમનાથપ્રભુ અને

પરમાત્મા આ વીરવીરો સિનાયના વીર તીર્થ કર અહીં અણસણ કરી નિર્વાણ પામ્યા છે. આ સિવાય અનેક ગણધરો, સૂરિપુંગવો અને સ્થવીર મુનિમહાત્માઓ નિર્વાણ પામ્યા છે. સ્થાન બહુ જ પવિત્ર અને શાંત છે. છેલ્લે શ્રીપાર્શ્વનાથ પ્રભુ અને તેમનો શિષ્યવૃન્દ અને નિર્વાણ પામેલ હોવાથી આ પાર્શ્વનાથ પહાડ કહેવાય છે. શીખરજીને શ્રીશત્રુજય-સિદ્ધા-ચલની સમાન ગણાવ્યો છે. જૂઓ:—

સમેનાયક શત્રુજય તોલે સીમંધરજીજીવર ઇમ ખોલઈ એહ વચણ નાવિ ડોલઈ ॥ ૪૯ ॥
સીધા માધુ અનાંત કોટી અષ્ટ કર્મ ધન સંકલ તોટી વંદુ બે કર જોડી ॥

સિદ્ધજેત્રજીજીવર એક લઘ પૂજ પ્રણમી વાસમ રહી મુગતિ તણા સુખલડીયઈ ॥ ૫૦ ॥

(જયવિજય વિરચિત સમેતશીખરતીર્થમાળા) પ્રાચીન તીર્થમાળા પૃ. ૨૮

આવું મહાન મહાત્મ્ય શીખરજીનું છે.

પાર્શ્વનાથ પ્રભુની ટેકરી નીચે ઉતરીને જતાં સરકારી ડાક અંગણો આવે છે. અહીંથી નીમીયાઘાટનો એક રસ્તો છે અને બીજો મધુવન જાય છે. ઉપરના ડાક અંગણથી નીમી-યાઘાટનો ડાક અંગણો પાા માધક દૂર છે. રસ્તો સારો છે. અંહી સુધી ઘોડેસ્વાર ઉપર આવી શકે છે, યાત્રાળુઓ તો પ્રાયઃ મધુવનજી ઉતરે છે, ખાસ ઇસરીથી નીમીયાઘાટ થઈ ઉપર ચઢેલ યાત્રીઓ જ નીમીયાઘાટના રસ્તે ઉતરે છે. આ આખો રસ્તો આણંદજી કલ્યાણ-જીની પેઠી સમરાવે છે, તેનોજ હક્ક છે તેમજ મધુવનનો માર્ગ શ્વેતાંખર કોટીજ સમરાવે છે તેનો જ હક્ક છે. મધુવનથી ઉપર જતાં પથ્થરનો બાંધેલ રસ્તો આવે છે બીજો પણ રસ્તો તો છે જ નીચે ઉતરતાં વચમાં શ્વેં તલાટીમાં ભાતુ લઈ યાત્રાળુઓ નીચે શ્વેં ધર્મશાળામાં જાય છે. આ શીખરજી પહાડ મોગલ સમ્રાટ અકબરે કરમુક્ત કર્યો હતો. જગદ્ગુરુ શ્રીહીરવિ-જયચૂરીશ્વરજીને અર્પણ કરેલ હતો અને ત્યારપછી બાદશાહ અહમદશાહે ઇ. સ ૧૭૫૨ માં મધુવન કોટી, જયપારીયા, નાલુ, પ્રાચીન નાલું, જલહરી કુંડ, પારસનાથ તલાટીની વચ્ચેનો ૩૦૧ વીંત્રા વચ્ચેનો પારસનાથ પહાડ જગતશેઠ મહતાખરાયને ભેટ આપ્યો છે, (અહીં જગત શેઠે મંદિર પણ અંધાવ્યું છે.) જેમાં શીતાનાલાનું નામ શીતનાલા લખ્યું છે; (તા. ૧૯-૩ ૧૮૩૮ માં શામાચરણ સરકારે કરેલ પર્શયન ભાષાંતરનો સાર) તથા પાદશાહ અબુઅદિલખાન બહાદૂરે ૧૭૫૫ માં પાલગંજ-પારસનાથ પહાડ કરમુક્તકર્યો હતો,

પહાડ ઉપર જવાના રસ્તા પણ અનેક છે. ટોપચાચીથી તો પગદંડી રસ્તે ૪ ગાઉ જ થાય છે, ચંદ્રપ્રભુની ટુંકથી પણ ચડાય છે. શુભગણધરની ટેકરીથી પણ જવાય છે, પણ અત્યારે તો તે બધા પ્રસિદ્ધ નથી. પહાડમાં અનેક સુંદર ગુફાઓ છે, તેમાં ચંદ્રપ્રભુવાળી બધાથી મોટી છે. ધ્યાન કરવાને યોગ્ય છે. ક્યાંક દિંસક પશુઓ પણ રહે છે, તેની તદ્દન નીચે જ સુંદર બગીચો છે. અનેકવિધ વનસ્પતિઓ અને ઔષધિઓનો ભંડાર છે. સાક્ષાત્ અમરવત હોય તેવું રૂકુંરૂપાળું અને શાંતિનું ધામ છે. અહા ! આવા પવિત્ર સ્થાનોમાં જ ત્યાગમૂર્તિ મુનિમહાત્માઓએ શુકલધ્યાન ધરી કેવળજ્ઞાન યાવત, મોક્ષ પણ પ્રાપ્ત કર્યું હતું. આજે પણ તે સ્થાન તેવુંજ પૂનિત વાતાવરણથી ભર્યું છે. આ તીર્થની યાત્રા કાર્તિકી પૂર્ણિમાથી ફાલ્ગુન શુદ્ધ પૂર્ણિમા સુધી સારી રીતે થાય છે. પછી અહીંનું પાણી ખરાબ થાય છે. ફાલ્ગુની પૂર્ણિમા પછી પાણીમાં મેલેરીયાના જંતુ અસર કરે છે. અને તે પીનાર મહીનાઓ સુધી મેલેરીયાથી પીડાય છે. આ અમારો જાતિ અનુભવ છે.

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

૧૩૩

નીચે મધુવનથી પહાડને રસ્તે (પગદંડીનો રસ્તો છે.) ૧૪સરી સ્ટેશન ૧૦ થી ૧૧ માઇલ થાય છે. D. I. R. મેન લાઇનનું સ્ટેશન છે. સ્ટેશનની સામે સુંદર શ્વેતાંબર ધર્મશાળા છે અહીં આણંદજી કલ્યાણજીની પેઠી તરફથી વ્યવસ્થા ચાલે છે. યાત્રિઓને અંધી જ્વલતી સગવડ મળે છે, પરંતુ જેમ અધે અને છે કે દૂરવાળા વહીવટ ન કરી શકે તેમ અહીં પણ તેવું જ અનુભવાયું. પેઠીના મેનેજર પાર્શ્વનાથ હીલ (શીખરજી પહાડ) ની બરાબર વ્યવસ્થા નથી રાખી શકતા પહાડનું ઉત્પન્ન પેઠીને બરાબર નહીં મળતું હોય તેમ લાગ્યું. ખાઉકણ વૃત્તિ અને ઝગડામાંથી કોઈ ઉંચું નથી આવતું. લાંચ, રૂસ્વત અને લાગવગનું પણ જોર છે. હિન્દની પ્રસિદ્ધ પેઠીના વ્યવસ્થાપકો લગભગ લક્ષ આપી કામ કરે તો-કરાવે તો પહાડ એટલો કમાડે છે કે આટલા વર્ષે મૂળ રકમ વ્યાજ સહિત મળી ગઈ હોત.

આ પહાડ મૂળથી જ શ્રી શ્વેતાંબર સંઘની માલેકીનો જ હતો. પરંતુ વચમાં પાલ-ગંજના રાજાની દખલ થતી હતી; તેમજ અંગ્રેજો દલાખાવા અને અહીં રહેવા માટે બંગલાઓ બંધાવવા તથાનું કારખાનું બંધાવવાના હતા. તે સમયે જૈન સંઘે ખૂબ પ્રોટેસ્ટ ઉઠાવેલો અને છેવટે અમદાવાદના પ્રસિદ્ધ ધર્મધીર અને દાનવીર શેઠ લાલ-ભાઈ દલપતભાઈ એ આખો પહાડ વેચાતો લઈ આપણી પ્રસિદ્ધ આણંદજી કલ્યાણજી ની પેઠીને આપ્યો હતો. આજ આખા પહાડ ઉપર આ. ક. પેઠીની સાર્વભૌમ સત્તા છે, અર્થાત્ નીચેથી ઉપર સુધીનો આખો પહાડ આ. ક. પેઠીનો જ છે. યદિ વ્યવસ્થા બરાબર રહે અને પ્રમાણિક મુનિમ મળે તો ઘણો લાભ થાય તેવું છે. દિગંબર ભાઈઓએ અવારનવાર ઝઘડા કરી કોર્ટમાં હાજરોનો ધૂમાડો કર્યો, તેમના વડીલ બંધુ શ્વેતાંબરોને ખૂબ હેરાન કર્યો છતાં અન્તે તેઓ ક્યાંય ફાગ્યા તો નથી જ. તેઓ સમજી શાંતિથી યાત્રાનો લાભ લઈ આત્મકલ્યાણ કરે એ ઇચ્છવા યોગ્ય છે.

આવી જ રીતે એક સૂચના મારે કરવી પડે છે. બેશક તે માટે મને અત્યંત દઃખ છે પણ લખ્યા સિવાય ચાલે તેમ પણ નથી. મધુવનમાં શ્વેતાંબર પેઠી છે તેના મુખ્ય મેનેજર બાલુચરવાસી બાબુજી શ્રીયુત્ત મહારાજ બહાદુરસિંહજી કરે છે. પૂર્વ દેશનાં ઘણા તીર્થોના તેઓ વ્યવસ્થાપક છે પણ એક ચંપાનગર સિવાય લગભગ અધે અંધેર જ છે. મુનીમો આપખૂદ દોર ચલાવે છે. હિશાબમાં પણ વ્યવસ્થા ચોકખી ન મળે. રિપોર્ટ પણ વર્ષોથી બદલ નથી પડતો. શીખરજી અને ક્ષત્રિયકુંડ માટે તેમના કાને પુષ્કળ ફરિયાદો ગયેલી છે પણ મહારાજ સાહેબને જાગીને વ્યવસ્થા કરવાની દૂરસદ નથી.હું તો કહું છું કે આત્માના શ્રેય માટે, તીર્થના હિત માટે અને સંઘની સેવા અર્થે સારી વ્યવસ્થા કરવાની જરૂર છે. મધુવનથી અમે નીમીયાઘાટને રસ્તે ૪સરી આવ્યા. અહીંથી કલકત્તા ૧૯૮ માઇલ થાય છે.

શિખરજી માટેનું સુંદર ઐતિહાસિક વર્ણન ઘણું મળે છે, કિન્તુ લંગાણના લયથી ટુંકમાં જ ઉતારા આપું છું.

“છક્કા પદ્મપ્રભજીનદેવ ત્રણસઠ અઠતવંસી સિઉહેવ, મુગતિ વર્ધાઝ-તેવ
શ્રીસુપાસ સમેતાચલ શૃંગધ પંચસયમુનિ સિઉ મુનિ ચંગધ મુગતિ
ગયા રંગધ, ૪૫

૧ આ ૪સરી સ્ટેશનનું નામ હમણાં તા. ૧૫-૮-૩૨ થી બદલવામાં આવ્યું છે. અને પાર્શ્વનાથ સ્ટેશન રાખવામાં આવ્યું છે.

૧૩૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છ સહસ્રમુનિ વરસા થઇ સીધા વિમલ જીનેસર શિવપદ લીધા સયલ કરમખય કીધા,
સાત સહસ્રમુનિસ્થ પરિવરિયા અનંતનાથ શિવરમણી વરીયા ભવસાગર
પાર ઉતરીયા. ૪૬

અકુસયાં મુનિવસ્થું જુતા ધર્મનાથ જન મુગતિ પહુતા, તિથેસર જ્યવંતા,
શાંતિનાથ નવકાય સિંઘ જાણ પંચસયાસ્થું મહિવધાણ સમેતશિવર
નિરવાણ. ૪૭

તેત્રીસ મુનિ વરયું જનપાસ મુગતિ પહુતા લીલવિલાસ પૂરધ ભવિચ્છા આસ,
અજિતાદિક જીણવર સુલકાર સહસ-સહસ મુનિ પરિવાર પામ્યા ભવનો પાર. ૪૮

એણું ગિરિવીસ તીર્થંકર સીધી વીસ ટુંક જ ગિહ્યા પ્રસિધા પૂછ બહુલ લીધા,
સમેતાચલ શત્રુંજય તોમધ સીમંધર જીણવર ધમ બોલધ એહ વચણ નવિ ડોલધ ૪૯

સમેત ગિરિવર સમેત ગિરિવર કરું વધાણ રસપૂરિ રસકૂંપિકા વિવિધે વલી ઉધી સોલધ,
અચચ્છાંદ્રદ્રુમ દીપતો વજ્રપાણી ત્રિણ ભૂવન મોલધ; સયલ તીર્થમાંહિ રાજકિ એ
સિધધેત્ર સુ ધામ.

મહિમા પાર ન પામધ વલી કરું પ્રણામ.

જ્યવિજ્યવિરચિત સમેતશિખરતીર્થમાળા. ૫. ૨૮

શિખરજીથી કલકતા જતાં ઝરીયા ગયા હતા. ઇસરીથી ઝરીયા ૨૪ માઇલ દૂર છે. વચમાં એક મોટું ઘોઠર વડેસ આવે છે. શિખરજી પહાડનું પાણી શેકી તેને શુદ્ધ કરી ત્યાં કાલીયારીમાં અને ઝરીયામાં તે પાણી પહોંચાડવામાં આવે છે. અહીંથી શીખરજી પહાડનો દેખાવ બહુ જ મનોહર અને ચિત્તાકર્ષક દેખાય છે. પહાડનો પાછલો ભાગ પણ સુંદર જોવા યોગ્ય છે. ઝરીયામાં સુંદર નાનું જનભૂવન અને ઉપાશ્રય છે. ગુજરાત-કાઠીયાવાડના શ્રાવકોનાં ઘર છે. શ્રાવકો ભાવિક છે. ઝરીયામાં ચોતરફ કોલસાની ખાણો છે. અહીંથી અંગાલ શરૂ થાય છે. બ્રાહ્મણમાં ૧ ઘર છે. બરદાનમાં એ ઘર છે. આ એ જ બરદાન-વર્ધમાનનગરી છે કે જ્યાં પ્રભુ મહાવીરને યક્ષનો ઉપસર્ગ થયો હતો. અમે સ્થાનની તપાસ કરાવી પણ અત્યારે પૂરો પતો નથી મળતો, પરંતુ એક લોકવાયકા મળે છે કે અત્યારના બરદાનથી ત્રણ માઇલ દૂર જીનું વર્ધમાનનગર હતું. ત્યાં નદીકાંઠે કોઇ-x x x ની દેરી પણ હતી પરંતુ કરાત કાલના મોઢામાં બધું હોમાઇ ગયેલ છે. જીનની નગરીના ખંડિયેરો મળે છે. નદીકાંઠે એક દેવની ખંડિત દેરીમાં મેળો ભરાય છે. લોકો અનેક પ્રકારની માનતાઓ માને છે. એટલે ઉપસર્ગવાળી નગરી આ લાગે છે. અહીંથી આસન-સોલ જવાય છે. ત્યાં શ્રાવકોના ૪-૫ ઘર છે. અહીંથી લાવરા થઇ અંગાળના^૧ અનેક કડવા. મીઠા અનુભવો મેળવતાં, અહિંસાનો ઉપદેશ દેતા કલકતા આવ્યા.

૧ અંગાળનું વર્ણન ખાસ કરવા યોગ્ય છે, પણ અહીં લખાણના લયથી તેમ નથી ક્યું. બાકી આ પ્રદેશનો કષ્ટપ્રદ વિહાર, ઉનાળાની લયંકર ગરમી, ઉતરવાના સ્થાનોનો અભાવ અને માંસાહારના પરમ ઉપાસક (?) અંગાળીઓના પરિચયનો સવિસ્તર હેવાલ લખવા બેસું તો વાંચકોનાં શેમાંથી ખડાં થઇ જાય તેમ છે.

જૈનોની સંઘ સ્થિતિ.

૧૩૫

જૈનોની સંઘ સ્થિતિ અને શુદ્ધિ તેમજ સંગઠનની જરૂરીયાત

લેખક:—ભોગીલાલ પેથાપુરી,

વર્તમાનકાંડની પ્રગતિનો વિચાર કરતાં આપણે સમજવું જરૂરનું છે કે આ યુગ વ્યાકૃતસ્વાતંત્ર્ય શુદ્ધિ અને સંગઠનનો છે. તેની અંદર મુખ્ય વસ્તુ એ છે કે કોઈના હક્ક પર ત્રાપ મારવી ન જોઈએ. હાલમાં ગમે તેવા મનુષ્યને ગમે તેવી રીતે વર્તન કરવાની ઉત્કંઠા હોય છે. બીજાના હક્ક પર ત્રાપ પડતી હશે તો પરંપરાગત ચાલી આવતી ધર્મરૂઢી ખરાબર પાળી નહિ શકે. કોઈ-પણ વ્યક્તિ હૃદયપૂર્વક પોતાની વર્તણૂક ચાલુ રાખે તો એવી કોઈ સમાજ શક્તિ નથી કે તેમ કરતાં અટકાવી શકે.

પહેરવેશ, ખાવાપીવા તેમજ લગ્ન સંબંધી સામાજિક કાર્યમાં અત્યાર-સુધી બંધનો હતા અને હજી પણ ચાલુ છે. અત્યારનો જમાનો વ્યક્તિ સ્વાતંત્ર્યનો છે, અને તે પ્રમાણે વર્તન કરવામાં કોઈ બીજી વ્યક્તિની શેકાવટ થતાં તેને કાયદાની ચુંગાળમાં સપડાવું પડે છે. એટલે જ અત્યારે એકંદર વ્યક્તિ સ્વાતંત્ર્યની બાબતે ઝડપભેર વધતી જાય છે. આ વ્યક્તિસ્વાતંત્ર્યનો દુરપયોગ ન થાય અને તેને સુરક્ષિત રાખવા માટે શુદ્ધિ અને સંગઠનની જરૂરીયાત છે, અને તેમ કરતાં અત્યારે સમાજ હરકત તો ન જ કરી શકે.

આપણા સમાજની સંખ્યા એકંદર અગીઆર લાખની છે, તેમાં પણ પંથભેદ, પ્રાંતભેદ, ભાષાભેદથી આખો સમાજ કટકામાં વેચાઈ ગયો છે. હિંદુ—મુસલમાનની સાથે કોઈ કાળે ઐક્ય થાય પરંતુ જેમાં ઐક્ય સાધવાનો એકે માર્ગ ખુલ્લો નથી એવી એક પણ કોમ હોય તો તે આપણી જૈન સમાજ છે; અને તેમાં પણ દિગમ્બર, સ્વેતામ્બર મોટા બે પંથ છે અને ત્રીજો પંથ મૂર્તિને નહિ માનનાર સ્થાનકવાસીનો ગણવામાં આવે છે. પ્રત્યેક પંથના ધર્મગ્રંથ જૂઠા, ધર્મશુરુઓ જૂઠા અને આચાર-વિચાર પણ જૂઠા. ફક્ત દેવ એક જ તેમ તીર્થ પણ એક જ હોય છે ! આમ હોવા છતાં પણ પંથભેદે એવું તીવ્ર સ્વરૂપ પકડ્યું છે કે એકમેકને ધર્મને ગળી જવા, એકમેકના પંથને લયલાટ કરવા અને તીર્થને પચાવી પાડવા લાખો-કરોડો રૂપીઆનું પાણી કરવામાં આવે છે, મારામારી પણ થાય છે અને આખી સમાજમાં વેરઝેર પ્રવર્તેલું જોવામાં આવે છે.

આપણા જૈન સમાજ હિંદુસ્તાનના ઘણા ભાગમાં વસેલો છે. રેલ્વેના સાધનથી એક પ્રાંતનો મનુષ્ય બીજા પ્રાંતમાં સહેજે જઈ શકે છે અને ત્યાં

કાયમનું રહેકાણું કરી રહે છે. આથી પ્રાંતભેદ વધુ ને વધુ પ્રબળ થતો જાય છે. દાખલા તરીકે ગુજરાતી જૈન બચ્ચો પંજાબ, ગંગાલ કે બીજા દેશોમાં જઈ વસે છે; પરંતુ ત્યાંના જૈન સાથે એકાદુદય થતો નથી. માત્ર અહીંના મૂળ ગુજરાતીથી જૈન બચ્ચાઓથી અલગ રહે છે, તેથી આખી સમાજ પ્રાંતભેદ, ભાષાભેદ વિગેરેને અગ્રસ્થાને મુકવાથી જ આપણી જૈન સમાજ દુઃખદ પરિસ્થિતિમાંથી પસાર થાય છે.

બીજી બાબત એ તપાસવાની છે કે આપણા સમાજમાં બાળલગ્ન, વૃદ્ધલગ્ન, કન્યાવિક્રય જેવા દુષ્ટ રિવાજો તેમજ આડંબરી ઉત્સવો જેવાં અનીષ્ઠ બંધનોથી આખો સમાજ રાક્ષસી પંજામાં સપડાઈ તરફડીયાં મારી રહ્યો છે. બાળવિવાહથી સ્ત્રી-પુરૂષ પોતાની આયુષ્ય મર્યાદા ટુંકાણમાં પતાવી દે છે. વિષયના કીડા બની માંચકાંગલા જેવું જીવન પુરું કરે છે. નંતા તે ધર્મ કરણી સારી રીતે કરી શકે या નતો તે સામાજિક કાર્યમાં પુરો રસ લઈ શકે અને છેવટે નિર્જળ-નિસ્તેજ પ્રજા વારસામાં મુકી મરણને સ્વીકારે છે.

શ્રીમંત વૃદ્ધો બાર વરસની બાળા સાથે લગ્ન કરી તેના જીવનને ધૂળ-ધાણી કરી મુકે છે, જ્યારે બાળા ભરચૌવનના આંગણે ઝેલા ખાતી હોય ત્યારે બુઢાજી મરણને શરણ થાય છે, અને અકાળે વૈધવ્યનો બોલો બીચારી અજ્ઞાન બાળાપર બળજબરીથી લાદવામાં આવે છે. આથી સમાજમાં છુપા અનાચારો, બ્યભિચારો અને અનેક ગર્ભપાતો થાય, અને શારીરિક માનસિક અને ધાર્મિક વાતાવરણ હણાતું ચાલી તેની અઘોગતિ વેારી લે તેમાં આશ્ચર્ય શું? આવી રીતની કુપ્રથાઓ અને અનીષ્ઠ બંધનોથી આખો સમાજ સળગી રહ્યો છે, અને આવી રીતે સળગી રહેલો સમાજ અધમ સ્વાર્થને પોષણ આપે છે.

આપણા સંઘની વર્તમાન સ્થિતિની તપાસ કરવાની તક લઈએ તો જરૂર આપણને જણાશે કે ભૂતકાળની સ્થિતિ અને આ સ્થિતિમાં ઘણો તફાવત છે. મહાવીરપ્રભુના કાળ સુધી લગભગ ભરતખંડમાં ઘણા ભાગે જૈનોની સંખ્યા સારા પ્રમાણમાં હતી. ત્યારબાદ ઐઘની સંખ્યા વધી અને તેમની હકાલપટ્ટી પછી હાલમાં માંસભક્ષણ કરનારાની સંખ્યા વધુ પ્રમાણમાં નજર આવે છે. પ્રભુ મહાવીર તેમજ તેમના પછાત આચાર્યો એક ઠેકાણે બેસી ઉપદેશ નહોતા આપતા; પણ સમસ્ત ભારતખંડ યા બીજા ખંડોમાં વીચરી જૈન તત્ત્વજ્ઞાનનો પ્રચાર કરતા. તેની સ્થિતિ તેમની પાછળ લાંબો વખત ચાલી. ઘણાએ તેમના ચીલે ચીલે ચાલી-રાખ્ય કયું. બુદ્ધિનો તેમજ જૈનીઝમનો પ્રચાર કર્યો. પોતાના ચારિત્રબળ પર તીર્થોની રક્ષા કરી. ત્યારે જ અત્યારે ભાંગીતૂટી સ્થિતિમાં અનેક હુમલાઓ છતાં જૈનધર્મનો વાવટો ફરકી રહ્યો છે. એકંદર પહેલાંની હીરટ્ટી તપાસતાં આખો સમાજ આદર્શભૂત ચારિત્રવાન અને પંડિતવર્ગમાં

કૈનોની સંઘસ્થિતિ.

૧૩૭

ગણાતો, અને હમણાં સુધી પણ જેમ તેમ ટકાવી રાખવાની જહેમત ઉઠાવી રહેલા; પરંતુ અફસોસની વાત તો એ છે કે અત્યારે આપણે આખો સમાજ કેવા દાવાનળ નીચે રેંસાઈ રહ્યો છે, તે તપાસવાની ક્યાં તક છે ?

અત્યારે આખી પરિસ્થિતી હોવા છતાં પણ દિગમ્બર મુનિશ્રી શાંતિ-સાગરજી સ્વેતામ્બર આચાર્યશ્રી વલ્લભવિજયજી, ન્યાયવિજયજી જેવા સાધુ-ગણો દેશોદેશ વિચરી જૈનધર્મની પ્રભાવના ફેલાવવા, જૈન સાહિત્ય તેમજ જૈન તત્ત્વજ્ઞાનનો પ્રચાર કરવા તનતોડ મહેનત કરી રહ્યા છે, ત્યારે અપણા બીજા સાધુમહારાજો નિયમિત ગામ છોડી બીજે વિચરવાની પ્રવૃત્તિમાં પડતા લાગતા નથી. જે દેશમાં જૈન સાહિત્યનો થોડોઘણો પ્રચાર છે, તત્ત્વજ્ઞાનની પ્રરૂપણા છે, આચારવિચાર પણ થોડા અંશે સુધરેલા છે એ દેશમાં સાધુઓનો ઘણો ભાગ પડ્યો રહે એથી જૈન ધર્મનો પ્રભાવ પાડી શકતા નથી અને જૈન સાહિત્યનો પ્રચાર થતો અટકે છે. પરંતુ ઉપર કહ્યા તેવા મુનિમહારાજોની માફક દેશોદેશ વિચરી જૈન સાહિત્ય વિસ્તારે તો અત્યારે જે કોમ હણાતી ચાલી છે તે હણાતી બચે પંદાળ વિગેરે દેશોમાં અત્યારે ઘણા એવા જૈન ભાઈઓ છે કે અમે જૈન છીએ એટલું સમજવા ઉપરાંત જૈન ધર્મના તત્ત્વોની કે આચારવિચારની પણ ખબર નથી. ત્યારે તે જતે દિવસે અમે જૈન છીએ એ પણ ભૂલી જાય તેમાં નવાઈ શું ?

અત્યારે જૈન મુનિઓનું મુખ્ય કર્તવ્ય એ હોવું જોઈએ કે દેશોદેશ વિચરી, બીજા ધર્મની સાથે વાદવિવાદ કરી, દલીલપૂર્વક મન પર ઠસાવી જૈન ધર્મની ઉંડી છાપ મારવી. આચાર્યશ્રી વલ્લભવિજયજીએ બાર વર્ષ પંદાળ ખમાં ગાળી ઘણા જૈન ભાઈઓ આચારવિચાર ત્યાગેલા તેઓને પણ ધર્મમાં પાછા સ્થીર કર્યા છે, આ તો એકની જ વાત થઈ, પણ આવા મુનિ મહારાજોના પગલે ચાલી આખી સાધુસંસ્થા આ પ્રવૃત્તિ રાખે તો જરૂરથી જૈન કોમની સંઘસ્થિતિ સુધરે.

પરંતુ આ પરિસ્થિતિ ટાળવા માટે કોઈને પડી હોય તેમ લાગતું નથી. જે હોય તે પોતાના જૂઠા વાડા પોષવામાં અને પોતાનો પક્ષ મજબુત બનાવવાની પાછળ જ મશગુલ થઈ રહ્યા છે; આથી જૈન ધર્મનો હાસ થતો ચાલી સમાજમાં અંધાધુધી, સ્વાર્થ અને કલેશકાંક્ષા વધુ પ્રમાણમાં પોષાય છે. હાલના જમાનામાં શ્રીમાન વલ્લભવિજયજી તેમજ ન્યાયવિજયજી જેવા મુનિ મહારાજોની ખાસ જરૂર છે, એ જૈન કોમની દરેક વ્યક્તિએ ભૂલવાની જરૂર નથી.

હવે આપણે શુદ્ધિ અને સંગઠન પર આવીએ. આજે આપણી આટલી વિષમ સ્થિતિ ઉદ્ભવી હોય તો ફક્ત શુદ્ધિ અને સંગઠન ન કેળવી બાંધ્યું તેને જ આભારી છે. દરેક કોમમાં મતભેદ તો હોય જ, પરંતુ તે મતભેદ એવા

ન હોવા જોઈએ કે જેથી ધર્મનો ધ્રુવ થાય, કોમની છિન્નવિછિન્ન દશા થાય અને જૈન તત્વો ભૂંસાતા જાય. મતભેદમાં પોતાનો પક્ષ મજબુત બનાવવા માટે આડુંઅવળું સમજાવવું પડે છે, અને અજ્ઞાની લોકો તેમાં ભરાઈ પડી પોતાની અધોગતિ વોરી લે છે. આવી રીતની વહોરેલી અધોગતિ છેવટે સમાજનું નીકંદન કાઢવામાં મદદગાર થાય છે.

આ દરેક પરિસ્થિતિ ટાળવા માટે સમસ્ત જૈન સમાજે એ પ્રશ્ન વિચારી લેવો ઘટે છે કે-હું મારા આત્માની ઉન્નતિ કયા પ્રકારે કરી શકું? પંથભેદ ભૂલી જઈ આપણે એક જ વીરનાં સંતાન છીએ તેવી મનોભાવના કેળવવી જોઈએ. મહાત્માજીના ઉદ્દેશાનુસાર બાળવિધવાને વિધવા ગણી તિરસ્કાર ન કરતાં તેને શાન્તિ ઉત્પન્ન થાય, તેના આત્માની ઉન્નતિ થાય તેવી જોગવાઈ કરી આપવી જોઈએ. વૃદ્ધલગ્ન તેમજ બાળલગ્નની તો સમાજમાં એવી કડક રીત દાખલ કરવી જોઈએ કે તેનું અસ્તિત્વ ટળે; અને સત્ય પ્રથાઓ, ઉન્નતિકારક રૂઠીઓ સમાજમાં પુનઃ દાખલ કરવાની જરૂર છે. શારીરિક, નૈતિક અને આર્થિક તેમજ ધાર્મિક શક્તિ વધે તેવા આચારવિચાર રાખવાની જરૂર છે. આજે જૈન ધર્મમાં આવનાર વ્યક્તિ પછી ગમે તે કોમની હોય પરંતુ તેને મદદ કરી, ધર્મમાં સ્થિર કરવાની જરૂર છે. ચામડાનો વેપાર કરનાર વ્યક્તિ પણ જો જૈન ધર્મ પાળતી હોય તો તેને પણ સમાજમાં સ્થાન હોવાની જરૂર છે. આ પ્રમાણે વિચારોની વિશાળતા વધાર્યા સિવાય જૈન સમાજ લાંબો કાળ નહીં શકશે કે કેમ તે પણ શંકાસ્પદ છે; માટે જ શુદ્ધિ અને સંગઠનની ખાસ આવશ્યકતા છે.

દરેક પ્રાંતની, દરેક પંથની, વ્યક્તિ એ વિચારી લે કે આપણા સમાજની આર્થિક માનસિક અને ધાર્મિક મનોભાવના કેવી રીતે કેળવાય તો આ પ્રશ્ન આપણે જલદીથી ઉકેલી શકીએ તેમ છીએ.

આપણા સમાજની ભૂતકાલિન સ્થિતિ ઘણી જાહેજલાલી ભરી હતી તે સૌ કોઈ કબૂલ કરશે. વર્તમાનકાળ ઘણો શોચનીય છે છતાં પણ ભવિષ્યકાળ આપણે ઉજળો બનાવી શકીએ; પરંતુ તે માટે કાર્ય કરવાની જરૂર છે. વ્યક્તિ-સ્વાતંત્ર્ય, શુદ્ધિ અને સંગઠન આ યુગધર્મ બોળખી આપણે કાર્ય કર્યા સિવાય ન જ બની શકે. કંઈ પણ સુધારાવધારા કરતાં મુશ્કેલીઓ તો નડે જ, પરંતુ મુશ્કેલી સામે અડગ સામનો કરવો તે પ્રત્યેક મનુષ્યની ફરજ છે. બેસી રહેવામાં આપણી શોભા નથી માટે કોમના દરેક બાળ, યુવાન તેમજ વૃદ્ધો સમજી લે કે-આ જમાનો શુદ્ધિ, સંગઠન કેળવવાનો છે. આ સમજી મતભેદ ભૂલી જઈ, પ્રાંતભેદ અને પંથભેદનો નાશ કરી અમલમાં મૂકવામાં આવે તો થોડા વખતમાં જૈન સમાજ દુનિયાના દરેક સમાજ કરતાં ચડતીકળા ભોગવતો થાય.

મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

અનુવાદક—વિકૃત્તદાસ મુ. શાહ

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૯૩ થી ૩૨)

સ્ત્રીની પ્રતિમૂર્તિ અથવા સ્મરણ મનને ક્ષુબ્ધ કરે છે, કામવાસના બળવાન બને છે. એ એક કુસુમ-ખાણુ લઈને ચાલે છે, જેમાં મોહન, સ્તંભન, ઉન્માદન, એ શોષણ અને તપનરૂપી પાંચ ખાણુ રહેલાં છે. વિવેક, વિચાર, ભક્તિ અને ધ્યાન એને એ ધોર રોગનો મૂલોચ્છેદ કરે છે. જે કામ ઉપર વિજય મેળવાય તો ક્રોધ, લોભ વિગેરે આપોઆપ કુંઠિત થઈ જશે. રાગનું મુખ્ય અસ્ત્ર રમણી છે. જે એનો નાશ કરવામાં આવે તો એના અનુવર્તી અને પરિજનોને ઘણી સહેલાઈથી જીતી શકાશે. સેનાપતિને માર્યા પછી સૈનિકોને મારવાનું સહેલું છે. વાસનાપર વિજય પ્રાપ્ત કરો, પછી ક્રોધને જીતી લેવાનું સહેલું છે. કેવળ ક્રોધ જ વાસનાનો અનુવર્તી છે.

જેવો સૈનિક કિલ્લામાંથી બહાર નીકળે કે તરતજ તે દરેકને મારી નાખે. છેવટે કિલ્લાપર તમારું આધિપત્ય થઈ જશે. એ રીતે પ્રત્યેક સંકલ્પ જે મનમાં ઉઠે તેને દરેકને નષ્ટ કરી દો. અંતે તમારો મનપર અધિકાર થઈ જશે.

વિચાર, શાંતિ, ધ્યાન તથા ક્ષમાવડે ક્રોધપર વિજય પ્રાપ્ત કરો. જે મનુષ્ય તમારું નુકશાન કરતો હોય, તેના ઉપર દયા કરો, અને તેને ક્ષમા કરો, તિરસ્કારને સહન કરી દ્યો, સેવા-દયા તથા આત્મ-ભાવનાથી વિશ્વ-પ્રેમનો વિકાસ કરો. ક્રોધપર વિજય પ્રાપ્ત થશે એટલે ધૃષ્ટતા, અહંકાર; અને દ્વેષ આપોઆપ નષ્ટ થઈ જશે. પ્રાર્થના તથા ભજનથી પણ ક્રોધ દૂર થઈ જાય છે.

સંતોષ, અલેદ, વિરાગ તથા દાનવડે લોભનું શમન કરો, અભિલાષાઓ ન વધારો. તમને કદિ નિરાશ નહીં થવું પડે. મોક્ષના ચાર ચોક્કીદારોમાંનો સંતોષ એક છે. એ ચાર ચોક્કીદારોની મદદથી જીવનનું ચરમ લક્ષ પ્રાપ્ત કરી શકાય છે.

અનુરાગની પાછળ પાછળ શોક અને દુઃખ પણ લાગ્યા રહે છે. અનુરાગ શોકથી મિશ્રિત હોય છે. સુખની પાછળ દુઃખ ચાલે છે. જ્યાંસુધી શોક હોય છે ત્યાં દુઃખ પણ હોય છે. અનુરાગના નામપર મનુષ્ય દુઃખનું વિષમય બીજ વાવે છે

૧૪૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જેમાંથી તરતજ સ્નેહનો અંકુર નીકળે છે, જેમાં વીજળીની માફક ભયાનક ઢાહકતા થાય છે. અને એ અંકુરોમાંથી અનેક શાળાઓવાળું દુઃખનું વૃક્ષ ઉત્પન્ન થાય છે, જે ઢાંકી રાખેલા ઘાસના ઢગલાની માફક બળતાં બળતાં ધીમે ધીમે શરીરને બાળી નાખે છે. બરાબર આ સંસારની અસારતા પર વિચાર કરો, રાગથી મોહ ઉત્પન્ન થાય છે, એટલા માટે જે અનુરાગ ફ્રેક્ટ આસક્તિનું કારણ બને છે તેનો મૂલોચ્છેદ કરવો જોઈએ. શરીર અસંખ્ય કીટાણુઓ ઉત્પન્ન કરે છે, જે દૂર કરવા લોકો આતુર હોય છે; પરંતુ જેને બાલક કહેવામાં આવે છે તેને માટે તેનું જીવન ક્ષીણ થઈ જાય છે. સાંસારિક મોહ એવા પ્રકારનો જ છે. અનુરાગની ગાંઠ એ મહામોહથી મજબૂત થાય છે, જે મનુષ્યના હૃદયને ચરે બાજુથી બાંધી લે છે. અનુરાગથી છૂટવાનો મુખ્ય ઉપાય એ છે કે એમ ચિંતન કરવું કે આ સંસાર એક અસાર વસ્તુ છે. આ મહાન જગત્માં અસંખ્ય પિતા, માતા, પતિ, સ્ત્રી તથા બાલકો ચાલ્યા ગયા છે. તમારે તમારા સગાંબહેલા, મિત્રમંડળને વિજળીના ક્ષણિક અબકારા જેવા ગણવા જોઈએ અને તેનું ફરી ફરી ચિંતન કરતાં કરતાં શાંતિ મેળવવી જોઈએ.

મનને શૂન્ય કરી દો. શોકના મહાન આઘાતોથી બચવાનો માત્ર એક જ ઉપાય છે. સંકલ્પને દબાવવાનું મુશ્કેલ છે અને તેને એક વખત દબાવી દેવામાં આવે છે, તો સંકલ્પોની એક નવીન શૃંખલા ઉત્પન્ન થાય છે, કે જે મનને અકાન્ત કરે છે. કોઈ સ્થિર વસ્તુ ઉપર ચિત્ત લગાડો, પછી મનને રોકવામાં સફળતા મળશે. આત્મામાં સંકલ્પો એકત્ર કરો અને પ્રભુનું ધ્યાન કરો.

જ્યારે તમને વિષય પીડા કરે, સંમોહિત કરે ત્યારે વિચાર વિવેક અને સાત્વિક બુદ્ધિનો સદા પ્રયોગ કરો. વારંવાર વિવેકનો આશ્રય લ્યો. જ્યાં સુધી જ્ઞાનમાં તમારી સ્થિતિ ન થાય ત્યાં સુધી. વસ્તુતઃ અવિદ્યાનું બળ જબરું છે.

જ્યારે તમારા છૂટાછવાયા સંકલ્પ એકત્રિત થશે અને તમે શાંત અવસ્થામાં મૂકાશો ત્યારે જેમ સ્વચ્છ પાણી ઉપર સૂર્યના કિરણો ચળકે છે, તેમ શાશ્વત આનંદમય આત્મા ચળકી ઉઠશે. શાંતિ ધન, દારા અથવા લોગમાં નથી રહેલી. જ્યારે મન સંકલ્પહીન અને કામનાહીત થઈ જાય છે ત્યારે આત્મા ચમકી ઉઠે છે અને શાશ્વત આનંદ અને શાંતિ વરસાવે છે. પછી બહારના વિષયોમાં સુખ માટે નકાસું શા માટે ભટકવું? અંદર શોધો. આપણા આનંદ માટે આપણી અંદર સત્ ચિત્ત આનંદમાં-અમૃત આત્મામાં ઉડાં ઉતરો.

(અપૂર્ણ)

વર્તમાન સમાચાર.

૧૪૧

વર્તમાન સમાચાર

શ્રીકેશરીયાજી તીર્થ સંબંધમાં ત્યાંના પંડ્યાઓએ મચાવેલો ઉત્પાત.

શ્રી ઉદેપુરના નામદાર મહારાણાએ જૈનોને આપવો જોઈતો ન્યાય.
અને પંડ્યાઓના ઉપદ્રવ માટે જૈન સમાજે તેની સામે જન્યુત થવાની જરૂર.

પરાપૂર્વના આ આપણા પુનિત તીર્થસ્થાનમાં આજે પોતાનો પગદંડો જમાવવા માટે પંડ્યાઓએ જે એક પછી એક આક્રમણો શરૂ કર્યા છે તેમાં આપણી બેદરકારી કહો, નબળાઈ કહો તે પણ કેટલેક અંશે જવાબદાર પણ ગણી શકાય. તે ગમે તેમ હો પરંતુ જે હવે આ બાબતમાં આપણે જરાપણ બેદરકાર રહેયું તો તે પંડ્યાઓ આપણા પરાપૂર્વના આ પવિત્ર તીર્થ પર પોતાનો હક્ક ઉભો કરવા વિશેષ પ્રયત્ન કરશે. હાલમાં તે પંડ્યાઓએ આ તીર્થની ઉપજ તે રાજ્યની કોઇપણ જાતની મેહેરબાનીથી પોતાને સ્વાધીન લેવાનો અખત્યાર મેળવ્યો છે. આ તીર્થની ઉપજ વગેરે બાબતોમાં અનેક ઠરાવો કબુલતો રાજ્ય મારફત અગાઉ થયેલા અને રાજ્ય દફતરે નોંધ છતાં, તેમને દીવાની રાહે દાદ મેળવવાનું જણાવેલ છતાં તે રાજ્યના દીવાનસાહેબે ઉપરોક્ત હુકમ આપી દીધો છે, જેથી જૈન કોમને તે રાજ્ય તરફથી ધણો જ અન્યાય થયેલો હોવાથી જૈન કોમની જૂદી જૂદી સંસ્થાઓ તથા સંઘો તરફથી રાજ્યના તે આધિકારીઓને અરજ કરવા છતાં બીલકુલ ધ્યાન પણ અત્યારસુધી આપવામાં આવેલ નથી તેમજ ન્યાય પણ મળતો નથી. તેથી હિંદુસ્તાનના દરેક ગામોના જૈન સંઘોએ પોતપોતાના ગામના સંઘોથી તે પંડ્યાઓનો બહિષ્કાર કરવા જરૂર છે અને શ્રી કેશરીયાજી તીર્થે યાત્રા કરવા જનાર કોઇપણ જૈન બંધુઓ કે બહેનોએ આ બાબતમાં જ્યાં સુધી આપણને ન્યાય ન મળે ત્યાંસુધી કોઇપણ પ્રકારનું (ઘી) ઉછામણી ન બોલવી, શીખ ન આપવી, તેને એક પૈસો પણ ન આપવો તેમની આવક બીલકુલ બંધ કરવી વગેરે કરી પંડ્યાઓની સાન ઠોકાણે લાવવી અને દરેક ગામના સંઘે ઠરાવો કરી ઉદેપુર રાજ્ય ઉપર પોતાનો પ્રોટેસ્ટ ન્યાય મળવા મોકલી આપવો.

શ્રી ઋષભદેવ ભગવાનને વૈજળવના આઠમા અવતાર તરીકે પંડ્યાઓ પોતાના પ્રભુ અને તેને અંગે પોતાનું તીર્થ છે એમ ઠસાવવા માંગે છે, અગાઉ જૈનોના આ તીર્થ માટે અનેક ઠરાવો થયેલા છતાં પરાપૂર્વથી જૈનનું તીર્થ અને ઉપજ પણ તે જૈન તીર્થની ગણાતી છતાં આવા ખોટા ખ્યાલો, માન્યતાઓ અને પ્રપંચો ઉભા કરી માલીકી ધરાવવા માંગે છે કે જે ઉદેપુર રાજ્ય શું પણ કોઇ માનવ તે સ્વીકારી શકે નહીં. આ પંડ્યાઓના હડહડતાં જુઠાણા અને પ્રપંચો સામે જૈન કોમ સંપૂર્ણ સામનો (ન્યાય મેળવવા) પોતે ઉઠાવી આગળ પગલાં ભરવા જરૂર છે.

१४२

श्री आत्मानंद प्रकाश.

जैन समाजे जयत थवानी ज३२.

जैन तीर्थ श्री केसरीयानाथजीने वैष्णव तीर्थ करी देवा भाटे त्यांना
पंड्याओये (कपळे भेगववा भाळेकी वराववा) श्री उदयपुरनी केटीभां
दायल करेल दावो.

नीचे दपेद हकीकत अलयकुमार यात्री नामना जैन जंधुये दप्पी मोकली छे.

जैन तीर्थ श्री केसरीयानाथजी को वैष्णव तीर्थ करार देनेवालो पन्डोने
कोरट में दावा दायर कर दीया.

उदयपुर मेवाड में आये हुवे जैन तीर्थ श्रीकेसरियानाथजी के पन्डोंने गत
महीनो में एक दरखास्तद्वारा महाराणा उदयपुर का ध्यान खींचा था कि श्री
केसरीयानाथजी का तीर्थ वैष्णवो का हैं, श्री रिषभदेवजी श्रीमद् भागवत में
आठ में अवतार लिखे हैं। पहले इस तीर्थ पर भोग भी लगता था इस वास्ते
पहिला हक वैष्णव संप्रदाय का होना चाहीये। अब पन्डोने उदयपुर की कोर्ट
में तीर्थ वैष्णव होने का दावा भी दायर कर दीया है. तहकीकात वास्ते खेरवाड़ा
ग्राम जहां छोटैसी अदालत है ओर केसरियानाथजी से १० मील दूर है मि-
शल भेजदी है। समज में नहीं आता उदयपुर को छोड़ ऐसी जगह मिसिल क्यों
भेजी इस में भी अधिकारियों की चाल है यानावा केफीयत जहां कोई भी जैनी
पैरवी करनेवाला नहीं है? क्या यह एक तर्फी पन्डो का फैसला देना सचित
नही करता? हम समस्त श्वेताम्बर जैन संघ को सूचना देना अपना फर्ज सम-
झते हैं कि वो उदयपुर संघ के भरोसे चुप बैठा रहे न अपना कर्तव्यपालन
करे; और साथ ही महाराणासाहब उदयपुर और अधिकारीवर्ग मेवाड को
चेतावनी देना अपना फर्ज ख्याल करते हैं कि वो इस तरह के जैन तीर्थों
के मामले आखमिचौनी की तरह फैसल नह करे और जैनसमाज को फरीक
बना कर उदयपुर में खुली अदालत दोनों पक्षों को अपना २ सपूत पैश करने
का सीका दें ऐसा न हो मेवाड के नाम धर्मरक्षा जैसे मशहूर था उसे बट्टा लग जावें
भवदीय,

अभयकुमार यात्री.

जैना भाटे सस्ता लाडानी आदीओनी मुंअध शहरेभां ज३रीयात.

पतन छोडी आछुविका अर्थे मुंअधभां आवी वसेवा जैन जंधुओने अत्यारनी
लाडा विजेशेनी मोधवारीनां सज्जे ओक नानीसुनी ओरडी के न्यां पुरती हवा-प्रकाशेनी।

વર્તમાન સમાચાર.

૧૪૩

અભાવ હોય છે, અને જેમાં બે માણસ દુઃખે રહી શકે ત્યાં વિશેષ મનુષ્યો રહે છે કે જેની તંદુરસ્તી કાયમ ભયમાં હોય છે અને તેને લઇને મરણપ્રમાણ પણુ જૈનોમાં વિશેષ આવવાનું તે પણુ સખળ કારણ છે. આવા શહેરમાં તેવા સામાન્ય સ્થિતિના જૈન બંધુઓ, કુટુંબો માટે સસ્તા ભાડાની ચાલીઓ મુંબઇમાં બંધાવી શ્રીમંત જૈનોએ આશીર્વાદ લેવાનો છે. આવા ઘણા શ્રીમંતો મુંબઇમાં વસે છે ઉપરાંત અનેક ટ્રસ્ટોમાં પણ આવા ખાતા માટે અવકાશ હશે. વળી અમારા જાણવામાં આવેલ છે કે શ્રી દાનવીર સદ્ગત શેઠ દેવકરણ મુળજીભાઈના વીલમાં પણ જૈનો માટે ચાલી બંધાવવા રૂ. ચાર લાખ જેવી મોટી રકમ દર્શાવેલ છે, તો તે વીલના ટ્રસ્ટી સાહેબો આવા પુણ્યકાર્ય માટે કેમ પ્રમાદમાં છે? અમો તેઓને નમ્ર સૂચના કરીએ છીએ કે તેવી રકમ વીલમાં લખાયેલ હોય તો શેઠ દેવકરણભાઈના સુકૃતના પૈસાનો સત્વર ચાલીઓ બંધાવી ટ્રસ્ટીસાહેબોએ તે પુણ્યના ભાગીદાર થવા જરૂર છે.

શ્રી નવપદજી મહારાજનું આરાધન.

શ્રી આમણવાડજી તીર્થમાં આ સાલની ચૈત્રી શાશ્વતી ઓળીમાં શ્રી નવપદજીમહારાજનું વિધિવિધાન સહિત આરાધન શ્રી પોરવાડ જૈન મિત્ર મંડળ મારફત થવાનું છે, જેને માટે તેના મંત્રી શેઠ હજારીમલ ગુલાબચંદ અમોને લખી જણાવે છે. આ મંડળની સ્થાપના સંવત ૧૯૭૪ની સાલમાં થતાં શ્રી આણજી વગેરે જુદા જુદા તીર્થસ્થળે શ્રીનવપદજી મહારાજની આરાધના કરી અનેક બંધુએ ભક્તિરસ લીધો છે. આ રીતે ભક્તિ કરનાર-કરાવનાર અને અનુમોદન કરનાર સરખો લાભ મેળવે છે. અમો આ મંડળના આ તપોવિધાન કાર્યની નિરંતર અભિવૃદ્ધિ ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રી પ્રભાવકચરિત્રનું શુદ્ધિ પત્રક.

નીચે પ્રમાણેનું શુદ્ધિપત્રક શાંતમૂર્તિ મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજે તપાસી મોકલી આપ્યું છે તે માટે આભાર માનીએ છીએ અને એ નીચે પ્રગટ કરીએ છીએ.

- ૫૪ લાઇન.....અશુદ્ધિ.....શુદ્ધિ.
- ૨૬ ૨૧...અડદના કુંભની જેમ.....વાલના કુંભની જેમ
- ૫૭ ૧૯.....દુવાતિથિ.....દુવાતીર્થ (પર્યાલોચના)
- ૧૨૫ ૨૦.....દુવાંતધી ... દુવાતીર્થ ગામ.
- ૧૩૭ ૩૦.....“રાગરાઈ ૧૧”.....ણગરાઈયે.
- ૧૩૭ અહો તે રાગીરમણીનો કેવો સ્નેહ કે જે અઘાપિ યાદ આવે છે તેને બદલે એક રાત્રિમાં આતે કેવો સ્નેહ કે હજુપણ તેણીનું સ્મરણ થાય છે.
- ૧૩૬—૨.....નવસિદ્ધસિ.....નવસિઓસિ.
- ૧૩૬—૩ હે પથિક ! ગોદાવરી નદીના કાંઠે દેવકુળમાં તું રહ્યો નહોતો તેને બદલે ગોદાવરી નદી ઉપર આવેલા ખંડ દેવળમાં હે પથિક ! તેં શું નિવાસ કર્યો નહોતો ?
- ૩૦૮—૧૫.....કાટીનગર.....કોડીનાર.

૧૪૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

ગીત પ્રલાકર-લેખક સદ્ગત આચાર્ય શ્રી અજિતસાગરસૂરિ. વિવિધ સામાજિક, નૈતિક અને ધાર્મિક વિષય ઉપર ૪૨૦ કાવ્યનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં સદ્ગત આચાર્ય શ્રી અજિતસાગરસૂરિ વિરચિત આપવામાં આવ્યો છે. સદ્ગત આચાર્ય આગમવેત્તા, પ્રખર વક્તા સારા વ્યાખ્યાનકાર અને કવિતા ગદ્ય પદ્ય ક્ષેત્રમાં પણ ગમે તેવું ગુજરાતી કે સંસ્કૃત સાહિત્ય રચી શકતા હતા તે તેઓશ્રીના રચિત અનેક ગ્રંથોથી જૈનસમાજ સુવિદિત છે. તેમની દરેક કૃતિ વિદ્વતાપૂર્ણ છે. આ પદ્ય ગ્રંથમાંના કોઇપણ વિષય હોય તો કાવ્યા-મૃત રસ ઝરતો જણાશે તેમની પાછળ તેમની કૃતિનો આ ગ્રંથ પ્રગટ કરાવી તેમાં તેમની છબી મુકવા તેમના સુશિષ્ય હેમેન્દ્રસાગરજી મહારાજે ગુરુભક્તિ દર્શાવી છે. આવા કહો કે વિશેષ રસિક કાવ્યગ્રંથ કાવ્ય સુધાકર ગ્રંથ આ કરતાં વિશેષ કાવ્યોથી ભરપુર સદ્ગત આચાર્યની કૃતિનો ગ્રંથ પણ પ્રગટ થયેલ વાંચવા જેવો છે, આ ગ્રંથની કિંમત રૂ. ૧-૪-૦ પ્રકાશક શ્રી અજિતસાગરસૂરિ. સાસ્ત્રસંગ્રહ હા. શામળદાસ તુળશીદાસ મુ. પ્રાંતીજ-“કાવ્ય સુધાકર” ગ્રંથ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર કો. ૨-૮-૦

કર્મગ્રંથ:- બીજો વિભાગ) બીજી આવૃત્તિ. પ્રકાશક શ્રી જૈન શ્રેયરકર મંડળ-મહેશાણા કિંમત ૧-૪-૦ પાંચમો કર્મ ગ્રંથ, છઠા શતક અને તેની મૂળ ગાથા શબ્દાર્થ-ટુંકો અર્થ, વિવેચન, ચંત્રો અને પુટનોટ સાથે જિજ્ઞાસુને સહેલાઈથી બોધ થાય તે રીતે પ્રકટ કરવામાં આવેલ છે. આ તેની બીજી આવૃત્તિ તે જ તેની ઉપયોગીતા બતાવે છે. કાળજી અક્ષર અને બાઇડીંગ વગેરેથી તેની સુંદરતા વિશેષ જણાય છે. પ્રકાશકને ત્યાંથી મળશે.

સિવાય નીચેના ગ્રંથો મળેલા છે જે ઉપકર સાથે સ્વીકારવામાં આવેલ છે.

૧ જૈન પ્રશ્નોત્તર રત્નમાળા પ્રથમ ભાગ.

૨ સામાયક તથા તપવિધિ અને જૈન ગુણુભક્તિ પ્રકાશ-શાહ પુલયંદ જીવરાજ-પાલીતાણા.

૩ વર્ધમાન તપ પદ્યાવળી-હત્તા આચાર્ય શ્રી વિજયલબ્ધસૂરિજી ઓલીની વિધિ, તેના ચૈત્યવંદનો સ્તવનો સ્તુતિઓ, તથા સજ્જાયોનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. પ્રકાશક શાહ મોહનલાલ લલ્લુભાઇ મુંબઇ વર્ધમાન તપ ખાતાના સેક્રેટરી.

૪ શ્રી ગુણુસ્થાન કમારોહ મૂળ તથા ભાષાંતર પ્રકટકર્તા શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

સમય ધર્મ-ધાર્મિક અને સામાજિક સેવા કરતું જૈન પાક્ષિક પત્ર શ્રી ચારિત્ર-રત્નાશ્રમ શ્રી સોનગઢમાંથી કેશવલાલ જગન્નાથ પંચોલીના તંત્રીપણા નીચે પ્રગટ થવા લાગ્યું છે. તેમાં પ્રગટ થયેલા છ અંકોના અવલોકનથી જણાય છે કે તેમાં સાદી, સરલ, મર્યાદિત અને સખ્યતા ભરેલી કલમથી પ્રમાણો સમેત ચર્ચાઓ આપવામાં આવે છે. સમય ધર્મ એટલે કાળ-વખત-સમય એને યોગ્ય અનુકૂળ (આગમોક્ત) વર્તન-કર્તવ્ય-આચરણ એમ થાય જેથી ધર્મ તેમજ પ્રાચીન અર્વાચીન કાળના અને ફેરફારોના અખા-ધિત તત્વોની વિચારણા કરવાને વાચકને તક મળે તેવા વિચારો, ચર્ચાઓ, લેખો આ પાક્ષિક પત્રમાં આવે છે. તે જ પ્રજ્ઞાલિકા લવિષ્યમાં જળવાઇ રહે તે સાથે અમો તેની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રી પ્રભાચંદ્રસૂરિ કૃત— શ્રી પ્રભાવકચરિત્ર.

વર્તમાનકાળના પ્રભાવક બાવીશ આચાર્યોના જીવન ઉપર પ્રકાશ પાડતો આ ગ્રંથ સં. ૧૩૩૮ માં લખાયેલ જૈનકથા અને ઇતિહાસસાહિત્યમાં અભિવૃદ્ધિ કરે છે. ઇતિહાસ અને કથા સાથે કવિત્વ પોષત્રામાં અને સાહિત્યનો રસ જમાવવામાં પણ ગ્રંથકર્તા મહારાજે જેમ લક્ષ આપ્યું છે તેમજ તે વખતના સામાજિક, ઐતિહાસિક, રાજકીય સ્થિતિનો પણ ઉલ્લેખ કરી લેખક મહારાજે પોતાની ઇતિહાસપ્રિયતા સિદ્ધ કરી છે. જેથી ઇતિહાસના પણ બિન બિન સમયના સુંદર પ્રકરણો આમાંથી મળી રહે છે જેથી જૈન કે જૈનેતર ઇતિહાસના અભ્યાસી અને લેખકોને આવકારદાયક સામગ્રી આ ગ્રંથ પૂરી પાડે છે. આ મૂળ ગ્રંથ કેટલોક અશુદ્ધ છપાયેલ, તેની શુદ્ધિ માટે તેમજ તેની સુંદરતા અને પ્રમાણિકતામાં વધારો કરવા માટે ઇતિહાસવેત્તા મુનિરાજશ્રી કલ્યાણવિજયજી મહારાજને વિનંતિ કરતાં તેઓશ્રીએ શુદ્ધિ કરવા સાથે ઇતિહાસિક દૃષ્ટિએ પ્રખંધ પર્યાલોચના લખી તેમાં આવેલ ચરિત્રનાયકોનો પરિચય આપવામાં જે શ્રમ લીધેલ છે અને તેને લઈને આ ઐતિહાસિક અને કથાસાહિત્ય ગ્રંથની ઉપયોગીતા અને સુંદર સાહિત્યની અભિવૃદ્ધિ થઈ છે. આ ગ્રંથ માટે અનેક જૈન અને જૈનેતર પેપરોએ પ્રશંસા કરી છે. રોયલ આઈ પેજ સાઈ ફોર્મ પાંચસો પાનાનો ઉંચા કાગળ, સુંદર ગુજરાતી ટાઇપથી છપાઈ આકર્ષક મજબૂત બાઇન્ડીંગથી બદ્ધકૃત કરાવેલ છે. કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ કપડાનું બાઇન્ડીંગ પોણા ત્રણ રૂપિયા. પોસ્ટેજ જુદું.

કલકત્તાવાળાના વિવિધ રંગોથી મનોહર ફાટાઓ.

નામ.	કિંમત.	નામ.	કિંમત.
શ્રી નેમનાથસ્વામીના લમનો વરઘોડો.	૦-૧૨-૦	શ્રી જીનદત્તસૂરિજી (દાદા સાહેબ)	૦-૬-૦
શ્રી મહાવીરસ્વામીનું સમવસરજી તથા શ્રેષ્ઠિક રાજની સ્વારી.	૦-૧૨-૦	છ લેશ્યા.	૦-૬-૦
શ્રી કેસરિયાજી મહારાજ.	૦-૮-૦	મધુબિંદુ.	૦-૬-૦
શ્રી ચંદ્રગુપ્તના સોળ સ્વપ્ન.	૦-૮-૦	શ્રી પાવાપુરીનું જલમંદિર.	૦-૪-૦
શ્રી ત્રિશલા માતાના ચૌદ સ્વપ્ન.	૦-૮-૦	ચિત્રશાળા પ્રેસ પુનાવાળાના ફાટાઓ.	
શ્રી સમ્મેતશિખરજી સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૮-૦	શ્રી મહાવીરસ્વામી.	૦-૮-૦
શ્રી રાજગિરિ સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦	સમ્મેતશિખર તીર્થ ચિત્રાવળી	
શ્રી પાવાપુરીજી સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦	સોનેરી બાઇન્ડીંગ સાથે.	૨-૮-૦
શ્રી ગિરનારજી સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦	જંજુલીપનો નકશો રંગીન.	૬-૦
		નવતત્ત્વના ૧૧૫ બેદનો નકશો. રંગીન	૦-૨-૦

નવાં તૈયાર થયેલ .

શ્રી ગૌતમસ્વામી.	૦-૮-૦	શ્રી પાર્શ્વનાથ	૦-૬-૦
શ્રી પાવાપુરી જલમંદિર.	૦-૮-૦	શ્રી સમ્મેતશિખરજી.	૦-૮-૦

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૩૦ મું. વીર સં. ૨૪૫૯. પોષ. આત્મ સં. ૩૭. અંક ૬ કો.

સૌન્દર્યનો ઝરો

“ ચિરસ્થાયી રહેનારું સૌન્દર્ય એજ સાચું સૌન્દર્ય છે. રંગ-
ઝેરંગી અને ઝીણાં-મુલાયમ વસ્ત્રોમાં જે સુંદરતા ભાસે છે તેને
એક છાબડામાં મૂકેા અને અનુપમ સ્વાર્થત્યાગની સૂચક ખાદીને
ખીજા પદલામાં મૂકેા, ઝીણાં-પાતળાં-ચકચકિત વસ્ત્રોમાં કેવળ
સ્થૂળ સૌન્દર્ય છે, એ ક્ષણભંગુર છે. શુદ્ધ સ્વદેશી અથવા ખાદીમાં
અનુપમ સ્વાર્થ ત્યાગ, પવિત્રતા, સાદાઈ અને કરોડો દેશ બાંધવો
પ્રત્યેની પ્રેમાળ સહાનુભૂતિ ભરી હોય છે. એ આત્મિક સૌન્દર્ય છે,
એટલે જ એ અક્ષય અને અતુલનીય છે.

“ શેઠ જમનાલાલ બજાજ જેવા કુબેર અને નહેરૂ કુટુંબના
સંસ્કારી અને સુખી સ્ત્રી પુરૂષો પણ જાડી-ખડખચડી ખાદી શા
સારૂ વાપરતા હશે ? કારણ કે એમની દૃષ્ટિ એમાં જ સ્થાયી સૌન્દર્ય
અને આનંદ અનુભવે છે.”

પ્રો. બેહરે.